Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2089 | 4 pagini — 20 bani | joi 19 ianuarie 1956

La 11 martie vom alege deputații în sfaturile populare

LA 11 MARTIE, alegătorii din patria noastră se vor prezenta în fața urnelor pentru a alege în sfaturile populare regionale, raionale, orășenești și comunale pe cei mai buni reprezentanți ai oamenilor muncii, harnici și încercați gospodari ai treburilor obștești.

Alegerile pentru sfaturile populare reprezintă un eveniment de mare însemnătate. Sfaturile populare, organele locale de tip nou ale puterii, constituie cea mai însemnată realizare în domeniul construcției de stat. Prin activitatea lor, prin faptul că organizează participarea maselor celor mai largi la rezolvarea problemelor de interes general, sfaturile populare exprimă democratismul profund al orînduirii noastre. Sfaturile populare sînt cea mai cuprinzătoare organizație de masă. Ele unesc clasa muncitoare cu masele cele mai largi ale țărănimii muncitoare și ale altor pături ale oamenilor muncii. Activitatea desfășurată de către sfaturile populare contribuie la stimularea inițiativei și la punerea în valoare a energiei nesecate a poporului, inițiativă și energie care în anii dominației regimului burghezo-moșieresc erau strivite.

Alegerile pentru sfaturile populare se desfășoară la puțină vreme după cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, care a constituit un eveniment de covîrșitoare însemnătate pentru întregul nostru popor muncitor. Pregătirile în vederea alegerilor de deputați în sfaturile populare se împletesc cu lupta pentru realizarea sarcinilor mărețe pe care Congresul partidului le-a pus în fața oamenilor muncii.

Am pășit în cel de-al doilea cincinal. Prin lupta plină de abnegație a celor ce muncesc, sub înțeleapta conducere a partidului, în acești ani trebuie făurită o economie socialistă unitară, trebuie dezvoltată industria socialistă, trebuie îndreptată pe calea transformărilor socialiste marea majoritate a gospodăriilor țărănești, astfel încît în 1960 sectorul socialist în agricultură să fie preponderent, atît ca suprafață cît și ca producție marfă.

Congresul al II-lea al partidului a trasat poporului muncitor un vast program de muncă și de luptă pentru construirea socialismului. Realizarea acestui program face absolut necesară întărirea permanentă a statului nostru democrat-popular, a organelor sale. Alegerile de deputați în sfaturile populare trebuie să ducă tocmai la întărirea statului nostru, la strîngerea legăturilor sale cu oamenii muncii, la antrenarea unor mase și mai largi de oameni ai muncii în rezolvarea problemelor legate atît de înflorirea orașelor și satelor patriei, cît și de dezvoltarea economiei pe plan local și republican. Sfaturile populare au sarcini de mare răspundere. Intreaga activitate a sfaturilor populare se bazează pe principiul legăturii strînse cu cetățenii.

In cadrul sfaturilor populare, în munca pentru înflorirea patriei, se întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare și în același timp se consolidează unitatea de nezdruncinat dintre oamenii muncii romîni și cei aparținînd minorităților naționale.

Sfaturile populare au creat în jurul lor un larg activ de cetățeni. In afară de cei aproape 134.000 de deputați, la acțiunile sfaturilor populare participă sute de mii de cetățeni în cadrul comisiilor permanente, comitetelor cetățenești, comisiilor de femei. Realizările ce se obțin prin inițiativa obștească sînt dovedite de viață. In raionul Nicolae Bălcescu din Capitală, de pildă, mii de cetățeni au participat la acțiunile gospodărești inițiate de sfatul popular raional. De la 1 mai 1955 au fost electrificate 145 de străzi în lungime de 37.052 metri, au fost pavate 63 de străzi în suprafață de 45.000 m.p., au fost instalate 35 cișmele publice, au fost create 6 noi zone verzi cu o suprafață de 14.500 m.p. și au fost plantați 7330 arbori, 3.100 pomi fructiferi și 13.216 arbuști, pe străzi și în parcuri. Prin munca voluntară a peste 139.500 de cetățeni, au fost realizate economii de 3.885.951 lei. Comitetul de stradă, condus de muncitorul Nicolae Stancu, a obținut cele mai frumoase realizări din raion.

Datele acestea se referă la un singur raion, dar pretutindeni în țară găsești exemple asemănătoare, exemple care vorbesc despre dragostea cu care oamenii muncii contribuie la înflorirea orașelor și satelor, despre nesecatul lor spirit de inițiativă.

Cei peste cinci ani de activitate ai sfaturilor populare au fost ani în care organele locale ale tinerei noastre puteri de stat au cîștigat experiență, s-au întărit și au obținut succese de mare însemnătate. La activitatea sfaturilor populare tineretul, cu avîntul ce-i este caracteristic, și-a adus din plin contribuția. Mii de tineri au fost aleși deputați în sfaturile populare, iar alte mii de tineri au muncit în diferitele comisii dovedindu-se gospodari cu tragere de inimă. Numeroase au fost organizațiile U.T.M., mai ales la sate, care au colaborat cu sfaturile populare și au sprijinit activitatea acestora, susținînd și inițiind acțiuni menite să contribuie la înfrumusețarea orașelor și satelor.

Pregătirea alegerilor de deputați în sfaturile populare pune în fața comitetelor U.T.M. regionale, raionale și orășenești precum și organizațiilor U.T.M. sarcini de mare răspundere. Ele trebuie să lupte cu mai multă hotărîre pentru a duce la bun sfîrșit sarcinile trasate de către Congresul partidului. Campania electorală trebuie să fie o perioadă de intensă muncă politică de masă în care cele mai largi categorii de tineret să fie atrase la traducerea în viață a hotărîrilor Congresului. La fiecare loc de muncă și învățătură, în fiecare comună, organizațiile utemiste au datoria de a face cunoscute măsurile pe care Congresul partidului le-a luat în vederea unui nou avînt al economiei noastre socialiste, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. In același timp, comitetele U.T.M. au datoria de a sprijini munca consiliilor și birourilor Frontului Democrației Populare, pentru a asigura succesul deplin al alegerilor de deputați în sfaturile populare.

Perioada care ne desparte de ziua alegerilor trebuie să prilejuiască o profundă analiză a activității sfaturilor populare în lumina sarcinilor puse de către partid, înlăturarea lipsurilor care au frînat inițiativele oamenilor muncii. Noi și noi mase de oameni ai muncii să fie atrase în activitatea sfaturilor populare — aceasta este chezășia succesului activității organelor locale ale puterii populare.

Participarea maselor populare la desfășurarea alegerilor este garantată de democratismul consecvent al legii electorale. Tineri și vîrstnici, femei și bărbați, civili și militari au drept egal de vot. In felul acesta voința populară se poate manifesta din plin, fără nici un fel de opreliști. Pentru totdeauna au dispărut din patria noastră practicile electorale burgheze — practici ce se manifestă și în prezent în lumea capitalistă — care încercau prin toate mijloacele, inclusiv cele puse la dispoziție de legislația pe atunci în vigoare, să falsifice votul poporului.

Campania electorală va dovedi odată mai mult caracterul profund democratic și vitalitatea orînduirii noastre, marile drepturi și libertăți de care se bucură oamenii muncii în Republica Populară Romînă. Prin votul său de la 11 martie, poporul muncitor va demonstra hotărîrea sa fermă de a întări necontenit regimul de democrație populară, expresie a năzuințelor sale cele mai fierbinți, hotărîrea sa fermă de a merge mereu înainte pe drumul construirii orînduirii socialiste.

Scînteia tineretului

PE DRUMUL celui de al doilea cincinal

Creșterea transporturilor

Tineri economi

PITEȘTI (de la corespondentul nostru).— Utemista Dumitrescu Paraschiva este responsabila unei brigăzi de tineret la secția croit a fabricii de pielărie și încălțăminte „11 Iunie" din Rîmnicul Vîlcea. Anul trecut, brigada pe care o conduce a economisit mai multe zeci de mii de decimetri pătrați piele. In fiecare lună calitatea planificată a fost depășită între 1—3 la sută.

Zilele de muncă ale acestui început de an au constituit pentru membrii brigăzii un nou mijloc de afirmare a dorinței lor de a contribui la înfăptuirea hotărîrilor celui de al doilea Congres al partidului.

Prin aplicarea inițiativei grupei sindicale nr. 19 de la fabrica „21 Decembrie" din Capitală de ajutorare a celor rămași în urmă, membrii brigăzii au hotărît să extindă folosirea inițiativei lui Nicolae Militaru. Așa au și făcut. Rezultatele aplicării acestei inițiative nu au întîrziat să se arate. Toți membrii brigăzii croiesc acum pielea de încălțăminte în mod chibzuit. Pe graficul de economii se poate vedea că zilnic față de ziua precedentă brigada a obținut economii mai mari.

Din pielea economisită de membrii brigăzii se pot confecționa peste 240 perechi de fețe de încălțăminte.

„Traficul de mărfuri pe toate felurile de transporturi va crește în perioada cincinalului cu cel puțin 50-55 la sută, traficul de mărfuri pe căile ferate cu 30-35 la sută, în transportul auto public de cel puțin 2,5 ori, în transportul fluvial cu 65—70 la sută, în cel maritim de 3—3,5 ori..."

(Din Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1956—1960).

Spre șantierul tineretului

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — La 6 decembrie 1955 utemistul Ion Bălan își lua rămas bun de la prietenul său Teodor Ciupa care pleca la Bicaz.

— Drum bun și așteaptă-mă pe șantier; ne întîlnim curînd acolo!

Munciseră amîndoi la linia ferată Ozana-Cracău, trăiseră împreună bucuria succesului și acum se despărțeau pentru scurtă vreme. Unul — Ion Bălan — pleca acasă, iar Ciupa se îndrepta spre alt șantier al tineretului. Erau de acum brigadieri „cu vechime".

Acum cîteva zile l-am întîlnit pe Bălan la comitetul regional U.T.M. Timișoara. Discuta cu alți vreo 7 noi brigadieri despre greutățile și frumusețea muncii de pe șantier.

— Știți voi care-i deviza noastră? Decît 100 și leneși, mai bine 20 dar oameni buni, care să sfarme munții în palme. N-avem nevoie de brigadă de chiulangii. Așa că, gîndiți-vă bine; vreți să munciți, mergeți...

Lîngă el, o tînără care purta și ea insigna de brigadier îl ascultă cu atenție și-l aproba clătinînd din cap. O chema Speranța Vizante și timp de 1 an și 6 luni a muncit voluntar pe mai multe șantiere ale tineretului la Buftea, la stadionul 23 August, la termocentrala din Hunedoara. Acum pleacă împreună cu Bălan și cu alți 7 tineri la Bicaz.

Intr-o discuție i-a spus unui activist:

— Sînt bucuroasă că afară de mine mai merge acum încă un activist. Impreună vom da un exemplu mai puternic celorlalți care n-au experiența șantierului și-apoi putem să ne-ajutăm mai mult unul pe altul.

In seara de 12 ianuarie, 9 tineri din regiunea Timișoara au plecat spre șantierul tineretului de la Bicaz. Brigadierul Ion Bălan și-a respectat cuvîntul. In curînd se va întîlni cu prietenul său Ciupa și poate că vor lucra în același sector sau chiar în aceeași brigadă, ca la Ozana-Cracău.

SE CONSTRUIEȘTE ORAȘUL VICTORIA

In Ardeal, în preajma combinatului chimic „I. V. Stalin", se construiește unul din noile orașe ale țării, orașul Victoria. Noul oraș a apărut pe harta țării și a început să se dezvolte abia cu 6 ani în urmă.

Constructorul șef al noului oraș a desfășurat cu grijă pe masa sa de lucru un sul de hîrtie și, în fața ochilor ni se înfățișează proiectul orașului. Trei mari bulevarde paralele, cu trotuare largi, sînt legate de un mare număr de străzi. Din bulevardele laterale pornesc radial spre periferie alte străzi: și altele vin și le leagă.

De-a lungul străzilor și bulevardelor proiectanții au conturat viitoarele blocuri moderne de locuit, școli, clădiri culturale și sociale, magazine, complexul spitalicesc, cel sportiv, poșta, telegraful. Sînt realități ale zilelor noastre. Pe locul unde în trecut nu exista decît cîmpie se ridică acum pentru oamenii muncii un oraș socialist, demn de epoca în care trăim.

La 6 noiembrie 1949 a fost aruncată prima lopată de pămînt. S-a dat semnalul începerii bătăliei pentru construirea orașului.

Orașul Victoria este unic în felul său. Este pentru prima dată cînd se definitivează proiectul unui oraș complect nou și începe construcția lui pe mai multe fronturi.

Unul dintre cele trei bulevarde principale ale orașului, bulevardul V. I. Lenin, este terminat. De o parte și de alta se înalță peste 50 de blocuri moderne, frumos ornamentate. Arhitecții au definitivat pentru noul oraș 10 tipuri de blocuri. Fațadele sînt prevăzute cu balcoane pentru ca locuitorii să se poată bucura de frumusețile împrejurimilor; ferestre mari asigură o lumină abundentă în încăperi. Arbori, flori și verdeață împodobesc bulevardul Lenin și celelalte străzi terminate.

Harnicii constructori au ridicat 48 de blocuri cu cîte 4-8 și 12 apartamente, o școală de 10 ani cu 400 de locuri, un cinematograf cu 550 de locuri, o policlinică, gara orașului, clădirea administrativă, un mare cămin pentru fete, 7 cămine pentru nefamiliști, complex sportiv, creșa. La aceasta se adaugă clădirile în care funcționează sfatul popular, poșta, telegraful, telefonul, 9 magazine de stat, un mare restaurant, 5 cooperative meșteșugărești și altele.

De-a lungul unei străzi largi muncitorii și-au construit cu ajutorul statului 32 de locuințe proprii, înconjurate cu grădinițe de flori și pomi fructiferi.

Zi de zi, orașul continuă să crească. Peste tot, pe străzile din apropierea centrului și pe cele îndepărtate, se văd schelele noilor construcții. Alte 7 noi blocuri cu mai multe apartamente, 30 de locuințe individuale, noua policlinică a orașului, o nouă creșă pentru 70 de copii, o fabrică de pîine, se vor adăuga peste puțin timp construcțiilor terminate.

Mulți oameni s-au și mutat în noile locuințe. Cuvinte calde de mulțumire au fost adresate partidului și guvernului care se preocupă permanent de buna starea și fericirea celor ce muncesc.

Orașul Victoria se va îmbogăți în curs de cîțiva ani cu noi blocuri, cu încă 3 școli, 4 magazine universale, un complex spitalicesc, care se va întinde pe o suprafață de 30.000 m.p., un hotel-restaurant și un mare club cu o sală de spectacole prevăzută cu 400 de locuri, cu bibliotecă, cu săli de lectură, de șah, de sport și altele.

(Agerpres)

Grăbirea ritmului de reparații pentru succesul muncilor agricole

Contribuția unei uzine

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru).

Strădania de a termina reparațiile capitale la 266 tractoare pînă la data de 20 februarie a mobilizat întreg colectivul sectorului 3 al întreprinderii metalurgice de utilaj Medgidia la o muncă intensă. Pînă acum au fost recepționate 122 tractoare K.D. și I.A.R., iar alte 33 de tractoare se află în rodaj. Reparațiile se desfășoară după metoda sovietică Bugacev, pe care o aplică întregul colectiv.

Celelalte secții ale uzinei confecționează pentru tractoare 180 repere de piese noi. Prin recondiționarea unui mare număr de piese ca blocuri, chiulase, capace de distribuție, bare de direcție și altele, prețul de cost al reparațiilor va scădea simțitor.

La montaj motoare s-au evidențiat membrii brigăzilor de tineret conduse de Ion Coman și Chiriță Iaroslav, care depășesc zilnic normele între 40—60 la sută, iar tînărul electrician Stan Stambu împreună cu brigada sa a recondiționat peste 120 de dinamuri și magnetouri. O mare atenție se acordă reparării pompelor de injecție.

Conducerea sectorului a luat o serie de măsuri în sprijinul grăbirii reparațiilor. Astfel au fost introduse în ateliere toate tractoarele pentru demontare și sortarea pieselor, iar pentru tractoarele K.D. au fost modificate bancurile de rodaj.

Toate forțele întreprinderii sînt îndreptate asupra sarcinii de a asigura cît mai grabnic terminarea reparațiilor la tractoare. In acest scop, un colectiv de sprijin format din șefii secțiilor va interveni acolo unde se vor ivi greutăți.

Se pregătesc pentru primăvară

Colectiviștii din regiunea Craiova se pregătesc în vederea bunei desfășurări a lucrărilor agricole de primăvară.

La gospodăria agricolă colectivă „Viață nouă" din comuna Poiana Mare repararea uneltelor agricole a fost executată în proporție de 90 la sută. Aproape terminate sînt reparațiile și la gospodăriile agricole colective din comunele Măcieșu de Sus, Valea Stanciului, Drăghiceni, Sîmbotinu, Coțofenii din Față, Segarcea etc. Pînă la 15 ianuarie, membrii gospodăriilor agricole colective din regiunea Craiova au reparat în atelierele proprii 65 la sută din pluguri, 85 la sută din semănători, 71 la sută din numărul grapelor și au terminat complect repararea vînturătorilor și trioarelor.

Roadele hărniciei

Ințelegînd sarcinile sporite în ridicarea producției agricole la hectar reeșite din documentele Congresului al II-lea al partidului, colectivul S.M.T.-ului Rovine, raionul Pecica, regiunea Timișoara își intensifică munca la repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Astfel, pînă de curînd, au fost reparate 50 de tractoare, 32 pluguri, 3 semănători, 5 secerători-legători, 12 batoze și multe altele. In momentul de față se muncește pentru a se termina îngrijirile 3 și 4 la cele 22 tractoare care au mai rămas, precum și reparațiile mașinilor agricole.

In munca de reparații s-au evidențiat în primul rînd, comuniștii Ștefan Barta și Nicolae Strejan, mecanici montori, tinerii tractoriști Ludovic Alacsi, Gheorghe Kelemen, precum și utemistul Mircea Jurcan, șef de brigadă.

MECANICI FRUNTAȘI

Printre fruntașii muncilor de reparare a tractoarelor la gospodăria agricolă de stat Buzău sînt și tinerii mecanici Stoica Nicolae și Stan Anton care lucrează într-unul din posturile de la reparația motoarelor K.D.

Lucrînd cu pricepere ei reușesc să-și depășească zilnic norma cu 80—90 la sută.

In fotografie: mecanicii Stoica Nicolae și Stan Anton executînd montarea unui motor K.D.-35.

VEȘTI DIN ȘCOLI ȘI FACULTĂȚI

Exemplul studenților utemiști

Eforturile depuse de-a lungul unui semestru întreg de către cadrele didactice și studenții Facultății de filologie a Universității „C. I. Parhon" din București sînt răsplătite binemeritat, acum cu prilejul examenelor.

Este grăitor în această privință examenul dat de grupa A, anul III, secția de literatură și critică, la istoria literaturii romîne, examen la care 17 studenți au obținut calificativul „foarte bine", iar 7 studenți calificativul „bine".

La secția limba franceză, studenții grupei 457, anul III, au obținut la examenul de literatură franceză 11 calificative „bine" și 9 calificative „foarte bine".

Peste tot în întreaga facultate, utemiștii fruntași în munca obștească, sînt fruntași și la învățătură.

Astfel, Grigore Vereș, de la secția limba engleză, anul III — secretar al biroului organizației de bază U.T.M. al facultății, Valentina Cruciachievici, de la secția bibliotecari, anul III, Gheorghe Tițoiu și Elisabeta Haralambie, de la secția limba romînă, membri în biroul U.T.M. al anului III și alții, au fost răsplătiți la examene pentru cunoștințele lor temeinice obținute printr-o muncă perseverentă și conștiincioasă, numai cu calificative „foarte bine".

„Drumul spre nota 5"

In numărul 2081 al „Scînteii tineretului" a apărut articolul intitulat „Drumul spre nota 5" semnat de eleva Viorica Grădinaru. Eu l-am citit cu interes și cred că e bine venit pentru toți elevii, metodele de lucru ale tovarășei Grădinaru fiind de un real folos și pentru noi.

Consider foarte justă concluzia tovarășei că prima fază în procesul învățării lecțiilor este atenția în timpul orei de curs. Interesantă și folositoare este metoda sa de a construi figuri geometrice cu ajutorul cărora să-și poată reprezenta mai bine diferitele corpuri în spațiu. De asemenea, din modul în care eleva Grădinaru își petrece timpul liber putem trage învățăminte prețioase.

Eu aș avea de făcut o completare la toate cele spuse de Viorica Grădinaru. Anume că, dat fiind importanța atenției în timpul examinării colegilor — atunci problemele se clarifică, se adîncesc, — eu o consider încă o etapă importantă în procesul de însușire a cunoștințelor.

Ținînd seama de complexitatea problemelor ce se ridică în legătură cu felul cum trebuie să ne pregătim, întrucît adesea elevii obțin rezultate slabe la învățătură din cauza felului defectuos de a învăța, de a-și scrie temele și planifica timpul, propun ca elevii fruntași la învățătură să-și împărtășească metodele de studiu prin coloanele ziarului.

Aștept să găsesc noi metode de studiu, indicații asupra felului cum își poate împărți un elev timpul liber pentru a avea posibilitatea să învețe, dar să se și distreze, să poată duce și activitate extrașcolară.

N. MARCU
elev în clasa a X-a C.
Școala medie nr. 1-Buzău

N. R. Ziarul împărtășește propunerea tovarășului N. Marcu ca elevii fruntași la învățătură să scrie ziarului despre experiența lor de studiu.

ESCALADARE PERICULOASĂ...

...sau ce pățesc leneșii și chiulangiii!

(După „Drapelul Roșu"-Timișoara)

Tinerii înfruntă șuvoaiele

Ploaia începuse odată cu lăsarea serii și se transformase peste noapte în vijelie. Intreaga vale a Teleajenului părea că se năruie.

In cabană, deși trecuse de miezul nopții, oamenii nu dormeau. Comentau vijelia de afară. Nu se temeau. Ei, oamenii de la munte sînt învățați cu capriciile naturii. Incepuseră să se plictisească. Deodată intră, ud leoarcă, „moș" Gheorghe Brumă. De fapt, „moșul" nu-i prea bătrîn. Bătrînă-i experiența lui de viață și tinerii i-o respectă.

Cum a sosit, așa ud cum era, a început să depene firul unei povestiri din viața lui. Era o întîmplare petrecută tot pe o asemenea vijelie și... tot pe aceleași meleaguri. Atunci îi pieriseră un frate și un văr striviți de un copac pe care vîntul îl doborîse peste bordeiul lor. Atunci șuvoaiele au tîrît la vale toți „metrii" făcuți de oameni în timp de o lună, iar oamenii nu numai că n-au mai primit nici un ban, dar au rămas și datori cîrciumarului Vasile Grăunță din Urleasca — pentru mîncare.

Povestea lui moș Gheorghe l-a trezit din somn pe tînărul Dinu Cîrstocea.

— Fraților — strigă el cuprins de neliniște. Dacă acum 15 ani în urmă șuvoaiele au tîrît la vale „metrii" oamenilor, ce credeți, nu se poate întîmpla așa ceva și-n noaptea asta?

— Cum o să se întîmple așa ceva — zise rîzînd Ion Buleagă. Noi nu mai avem nici un lemn în pădure, toate sînt la gura canalului.

— Tocmai fiindcă sînt atîtea vagoane de lemne la gura canalului e mai periculos — zise din nou Dinu. Dacă vreun copac din cei pe care-i cară Teleajenul la vale se așează de-a curmezișul șuvoiului, la gura canalului unde albia e mai strîmtă — se mai opresc apoi și alți copaci. Aici se formează un stăvilar. Atunci apele umflîndu-se ne cară toate lemnele la vale.

— Ai dreptate — îi răspunse Ion Buleagă. Dar n-o să oprim noi ploaia. Și-apoi — ce ne mai interesează? Am dat „metrii" în primire, ne-a notat pe fiecare cît am avut...

Nouăsprezece perechi de ochi și-au îndreptat privirile spre Buleagă.

— Bravo Ioane, îi răspunse moș Gheorghe. Mă mir că nu ți-e rușine. Vasăzică pe noi nu ne interesează decît să muncim și să ne luăm banii cuveniți. Incolo — fie că munca noastră folosește la ceva, fie că se irosește — ne e tot una!

— Ce facem „moș" Gheorghe? — sări nerăbdător Dinu.

— De, mai băieți! O să fie cam greu. Trebuie să mergem cu toții acolo și să ridicăm o parte din lemnele care se află mai aproape de malul apei.

— Să mergem — strigară tinerii...

— Pe timpul ăsta.. mormăi supărat Buleagă.

— Așa cinstești tu carnetul de utemist pe care abia l-ai primit. Numai de vorbă ești bun.. strigă la el Cristea Popa.

— Dar, fiindcă veni vorba de carnet, ce facem cu ale noastre că o să ne ude pînă la piele.

— Știi ce? adăugă Dinu Cîrstocea. Tovarășul Gheorghe e mai vîrstnic. Mai e și ud pînă la piele. Propun să rămînă la cabană și să-i încredințăm lui carnetele noastre.

— E bine.

Moș Gheorghe a încuiat într-o lădiță de fier carnetele utemiștilor și a așezat lădița sub perna de la patul lui. Tinerii au plecat prin beznă spre locul cu pricina.

Rămas singur — comunistul Gheorghe Brumă nu-și putea găsi astîmpăr. Se plimba neliniștit de la un capăt la altul al cabanei. Deodată, înșfăcă lădița de fier de sub pernă, luă un tăciune aprins în mînă și se repezi și el afară înfruntînd bezna și vijelia.

— Nu se cade — își zicea el în gînd. Nu se poate ca eu să stau în cabană în timp ce tinerii aceștia înfruntă șuvoaiele.

A ajuns și el la gura canalului după vreun sfert de oră de mers. Tinerii l-au întîmpinat cu aplauze de parcă ar fi fost la miting. Nu începuseră acțiunea. Nu știau cum și ce să facă. Canalul se înfundase, apa stăvilită urla — și lemnele începuseră să plutească deasupra ei.

Moș Gheorghe încredință lădița cu carnetele unuia dintre utemiști iar el se avîntă primul în apă strigînd:

— Băieți, apa nu-i periculoasă dacă-i stăvilită. Fiți fără teamă. Tinerii, în afară de acel care strîngea lădița la piept — se avîntară după el. A început munca grea — istovitoare de evacuare a lemnelor amenințate de apă.

Cinci vagoane de lemne au fost salvate în noaptea aceea.

...A doua zi, în cabană Dinu Cîrstocea îi spunea lui Cristea Popa:

— Mi-am făcut dosarul ca să fiu primit candidat de partid. Măi, frate Cristea, îmi dau seama mai bine acum că a fi în partid, înseamnă a fi un om cum ne-a dovedit noaptea trecută că este tovarășul Gheorghe Brumă.

Corespondent
GHEORGHE DUȚU

DIN EXPERIENȚA COMSOMOLULUI

Primirea carnetului de Comsomol

Viktor Kriucikov
secretar al Comitetului raional de Comsomol Lenin din Kișinău

Ziua aceea îmi va rămîne în minte pentru totdeauna. Cînd am ieșit de la comitetul raional, mie, băiețandru de paisprezece ani, nu-mi venea să cred că în buzunarul stîng al scurtei am carnetul de Comsomol. Îmi venea să cînt, să rîd. Și în același timp am simțit că am devenit mai matur...

Au trecut de atunci ani de învățătură, muncă, de căutări. Alături de carnetul de Comsomol acum am în buzunar carnetul de partid. Dar acea zi luminoasă de primăvară — prima zi a tinereții mele comsomoliste — mi s-a întipărit în minte pînă în cele mai mici amănunte.

În prezent, lucrez ca secretar al Comitetului raional de Comsomol Lenin din orașul Kișinău. Eu însumi înmînez acum carnete celor care pășesc în rîndurile Comsomolului și mă bucură deosebit de mult emoția nespusă care se citește în acest moment solemn în ochii adolescentului.

Carnetul de Comsomol! Despre el s-au compus versuri și cîntece emoționante. El este simbolul bărbăției și curățeniei tineretului sovietic. Carnetul de Comsomol rămîne scump în ciuda scurgerii anilor, ca amintire a tinereții clocotitoare.

...În fața mea stă o tînără cu un bogat păr castaniu. Este Liuba Dizenhof, șefa unei brigăzi de tineret de la fabrica de tricotaje „Steaua roșie". Ea a venit la comitetul raional să-și împărtășească bucuria: a fost primită în rîndurile candidaților de partid. Liuba întreabă ce trebuie să facă cu carnetul de Comsomol, dacă trebuie cumva să-l predea.

Ne spune emoționată:

— Îmi permiteți să-l păstrez? Ca pe un lucru de cel mai mare preț.

Înțeleg dorința Liubei. Viața acestei moldovence simple ca și viața multor tineri de vîrsta ei este pătrunsă de elanul muncii comsomoliste. Carnetul de Comsomol este pentru ea simbolul glorioasei tinereți comsomoliste.

Cîți tineri și tinere din Kișinău au dovedit în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, prin neînfricatele lor fapte vitejești, că merită marea cinste de a purta lîngă inimă carnetul de Comsomol!

Dar oare acum sînt puțini tineri și tinere care poartă cu cinste carnetul de Comsomol? Asemenea oameni sînt mîndria Comsomolului. Este plăcut să-i vezi, să stai de vorbă cu ei. Aceștia vin adesea la comitetul raional, povestesc despre munca lor, își împărtășesc planurile.

La comitetul raional avem prilejul însă să ne ciocnim de diferite cazuri cînd trebuie să constatăm că mai sînt tineri care nu prețuiesc cum se cuvine carnetul de Comsomol. Ne-am gîndit mult dacă nu cumva avem și noi vreo vină, ce-i de făcut ca să îndreptăm situația. În iureșul zilelor de muncă, noi uităm adesea că tineretul caută în viață romantism, ceva luminos, neobișnuit, iar noi îi oferim „acțiuni" plictisitoare, monotone. Să luăm, de pildă, primirea în Comsomol. Pe coridoarele comitetului raional se îngrămădesc tineri și tinere. Ei sînt chemați pe rînd în camera în care se ține ședința de birou. Două-trei întrebări, uneori destul de indiferente și apoi urmează cuvintele: „Te primim ...Ești liber". Tînărul venise la comitetul raional plin de așteptare, se pregătise pentru o manifestare solemnă, dar aci totul a decurs cenușiu, banal.

— Nu, — am hotărît noi. Nu mai putem continua să organizăm primirea în Comsomol în felul acesta.

Nikolai Ostrovski, cîntărețul pasionat al romantismului comsomolist a spus: „Cel ce nu arde, acela fumegă — aceasta este o lege. Trăiască flacăra vieții!" Tînărul, comsomolistul trebuie să ardă pretutindeni și întotdeauna — în muncă, în timpul liber, în dragoste. Această flacără trebuie aprinsă din momentul intrării în Comsomol.

Noi ne-am sfătuit mult cum trebuie să transformăm actul de înmînare a carnetului de Comsomol într-un eveniment de seamă, sărbătoresc.

Și iată că veni ziua cînd noi am înmînat carnetele de Comsomol într-un fel nou. Comitetul raional avea un aspect neobișnuit. Pe ferestre, pe mese, pe coridor — pretutindeni se aflau buchete de flori. La ședința biroului au fost invitați nu numai cei care urmau să fie primiți în Comsomol, ci și prietenii lor, părinții, oameni de seamă ai raionului. Toate acestea au stîrnit o emoție nespusă în sufletele tinerilor. Sincer vorbind, noi nu eram mai puțin emoționați.

Totul s-a desfășurat foarte frumos — cu căldură, într-un cadru festiv. După ce au fost înmînate tinerilor și tinerelor carnetele de Comsomol, eu le-am spus cum trebuie să le păstreze. Apoi le-a vorbit Stepan Sevastianovici Levința, vechi membru de partid, deputat în Sovietul raional. Comsomoliștii au ascultat cu răsuflarea tăiată povestirea lui despre felul cum a luptat tineretul pe fronturile războiului civil...

În tăcerea solemnă a camerei răsună versuri înflăcărate despre Comsomol. O fată se ridică emoționată.

— Jurăm să justificăm titlul de leninist, să nu pătăm onoarea Comsomolului! — rosti ea.

Toți au plecat pe la casele lor însuflețiți, mulțumiți.

Cu un alt prilej, noi am invitat la comitetul raional pe comunistul Fiodor Ivanovici Suleev, participant la trei revoluții ruse. El a felicitat cu căldură pe tineri cu prilejul primirii în Comsomol și și-a împărtășit amintirile despre întîlnirile sale cu V. I. Lenin, Frunze, Ceapaev. Bătrînul comunist a vorbit comsomoliștilor despre înalta răspundere ce apasă pe umerii lor, prin încrederea pe care le-a arătat-o Partidul Comunist.

Zilele de înmînare a carnetelor de Comsomol s-au transformat în raionul nostru în zile sărbătorești, care emoționează cu aceeași tărie și pe noii comsomoliști și pe activiștii de Comsomol. Pe comsomoliștii îi bucură faptul că viața comsomolistă începe atît de interesant și frumos. Ei parcă iau în primire ștafeta de la tovarășii lor mai vîrstnici...

Înmînarea carnetelor de Comsomol într-un cadru festiv, adunările interesante, festivalurile, competițiile sportive, excursiile — toate acestea însuflețesc tineretul...

Noi ne dăm seama că am făcut încă destul de puțin, că acesta este doar primul pas către un șir întreg de acțiuni de seamă, atrăgătoare. Dar principalul este că pasul a fost făcut.

...În amurgul ce s-a lăsat asupra orașului se aprind sfioase primele stele. La această oră, pe ușile comitetului raional iese un grup de tineri. Pe pieptul fiecăruia strălucește o insignă de Comsomol nou-nouță. Acum fiecare se simte mai puternic decît era înainte. Pe ei îi așteaptă multe sarcini grele dar interesante. Și deodată, izbucnește un cîntec despre entuziasmul comsomolist.

E frumos cîntecul! Dar și cîntăreții sînt minunați. Cînd îi vezi simți că visurile lor cele mai frumoase, visuri de comsomoliști, se vor transforma în fapte.

(Din „Smena")

Ne scriu corespondenții

★ Sînt de 7 ani gestionar la cooperativa de consum din comuna Poiana, regiunea București. În decursul acestor ani, multe lucruri s-au schimbat în viața țăranilor muncitori din comună, mai ales de cînd majoritatea lor s-au unit în gospodăria agricolă colectivă „Pionierul".

Datorită muncii lor rodnice în comună au obținut rezultate frumoase.

Nivelul de trai al colectiviștilor a crescut considerabil. Concomitent, cu acesta, au crescut și cerințele lor, care au devenit pe drept cuvînt mai mari.

Colectiviștii au cerut conducerii cooperativei să se aducă mărfuri variate și de bună calitate. La cererea lor, la cooperativă se găsesc acum stofe pentru costume, postav, pînzeturi, zefir, sibir și barchet, confecții bărbătești și de damă etc. De exemplu, colectivistul Constantin C. Mihnea a primit de la colectivă mari cantități de grîu și porumb. Prin cooperativă el și-a valorificat un surplus de 800 kg grîu și a cumpărat apoi îmbrăcăminte și încălțăminte pentru toată familia sa.

Tot de la cooperativă colectiviștii primesc la cererea lor cherestea, țiglă, tablă etc.

Colectivistul Dumitru Dragomir a avut nevoie de tablă pentru casă. El a valorificat prin cooperativă 2000 kg. grîu și și-a cumpărat tabla necesară.

Exemple de acest fel sînt multe. Colectiviștii, valorificînd prin cooperativă surplusurile lor de cereale, păsări, animale, cumpără oricînd tot ce le trebuie.

Față de anii trecuți, datorită creșterii nivelului de trai al țăranilor muncitori din comună, cooperativa și-a mărit și mai mult fondul de desfacere, valoarea mărfurilor vîndute lunar atingînd adeseori suma de 40.000 lei.

Corespondent
GHEORGHE DOICESCU

★ În satul Izvoru de Jos, raionul Costești, în locul unde astăzi se ridică un nou local de școală, era o școală dărăpănată.

Din inițiativa organizației de partid și cu ajutorul sfatului popular și al organizației U.T.M. din sat, s-a trecut la construirea unui nou local de școală prin autoimpunere și prin muncă voluntară.

Utemiștii Turcu M. Ion, Matei Marin, Morus Ion, Soare M. Stancu și alții, laolaltă cu vîrstnicii, au contribuit din plin, prin muncă voluntară, la construirea școlii.

Corespondent
SIRBU ILIE

5 ani de la moartea lui Constantin C. Nottara

Un venerabil înaintaș al culturii muzicale romînești

Cu cinci ani în urmă, la 19 ianuarie 1951, a încetat din viață eminentul muzician romîn Constantin C. Nottara care, de-a lungul aproape a unei jumătăți de veac, a desfășurat o susținută și multilaterală activitate pusă în slujba ridicării culturii noastre muzicale.

Născut în București, la 14 octombrie 1890, ca fiu al renumitului actor Constantin Nottara, mîndrie a teatrului romînesc, el a cunoscut încă din cea mai fragedă copilărie farmecele artei. Și dacă părintele îmbrățișase cariera artei dramatice, fiul s-a simțit atras, îndeosebi, de cea muzicală. Primele lui noțiuni le-a căpătat în casa părinților, iar curînd a fost înscris la Conservatorul de muzică din București unde a urmat vioara și compoziția. Că a profitat de studiile sale ne-o dovedește însuși faptul că, la nici 14 ani, îl putem găsi la unul din pupitrele viorilor secunde ale „Orchestrei Societății Filarmonice".

Dar aceste studii se cereau perfecționate și pentru aceasta el pleacă peste hotare, la Paris și Berlin. Reîntors în patrie, îl găsim la Conservator ca profesor de vioară și, în această calitate, a îndrumat cu sîrg și înaltă conștiință profesională, pînă în preziua morții sale, generații întregi de violoniști.

Într-o vreme în care, cum spunea Dimitrie Dinicu — unul din pionierii vieții noastre muzicale — „artistul nu era socotit de publicul de atunci decît un om inferior, fără a i se da atențiunea cuvenită". Constantin C. Nottara pune, în 1914, bazele unui cvartet de coarde care desfășoară o susținută activitate concertistică, contribuind la crearea unui public de iubitori ai muzicii de cameră, acest gen care mulți ani a fost socotit o „cenușăreasă" a muzicii.

Între 1918-1920, Constantin C. Nottara este prim-concert maestru al orchestrei Ministerului instrucțiunii publice condusă de D. Dinicu. Mai apoi, între 1933-1938, el apare ca dirijor al orchestrei simfonice radio. Preocupat de problema difuzării artei romînești și universale în mase cît mai largi — „prin manifestări de artă se poate realiza apropierea dintre oameni și națiuni" (1934) — el întemeiază în acest scop orchestra simfonică a Municipiului.

Paralel cu activitatea de interpret, Nottara a desfășurat și activitate componistică, fiind preocupat de marile probleme ale muzicii noastre. Această preocupare l-a făcut să se afle în primele rînduri ale celor care, la începutul anilor 1920, au pus bazele Societății Compozitorilor Romîni.

În creația sa un loc deosebit îl ocupă muzica de scenă și operă. Astfel, în 1912, compune un preludiu muzical la piesa „Hecuba" de Euripide, iar cu cîțiva ani mai tîrziu scrie un preludiu la „Polyeucte" de Corneille — lucrare muzicală distinsă în 1919 cu premiul George Enescu. A scris mai multe opere — printre care „Ovidiu" după Vasile Alecsandri, „La drumul mare" după Anton Cehov și „Nu te joci cu dragostea" după un proverb de Alfred de Musset — precum și baletul „Iris" (în care inspirația din folclorul nostru este evidentă). Dacă tematica inspirată din viața țării noastre nu a pătruns în opere, ea este totuși prezentă în creația sa prin lucrări ca poemul vocal simfonic „Mircea și Baiazid" — compoziție de mai mare amploare inspirată de Scrisoarea a III-a a lui Mihail Eminescu.

Legătura muzicii lui Nottara cu folclorul a mers adîncindu-se. Ea este evidentă și în „Suita în stil romînesc" pentru pian sau în „Dansurile bihorene" pentru orchestră, dar este caracteristică și multora din celelalte creații ale sale, chiar dacă nu reiese din titlu, ca de pildă în concertul său pentru vioară și orchestră (terminat cu puțină vreme înainte de a muri). Alături de aceasta, Nottara a scris lucrări în care este vădită dragostea sa pentru folclorul altor popoare: „Impresii din Cehoslovacia" și „Jocuri din Portugalia".

Nottara a fost un remarcabil critic muzical. Exigent, el știa totodată să stimuleze orice talent tînăr, orice inițiativă bine venită, mai ales cînd era vorba de propagarea muzicii noastre. El scria, de pildă, o cronică încurajatoare după un concert de cvartete romînești dat de formațiunea Theodorescu, remarcînd în încheiere: „Cvartetul Theodorescu, Jelescu, Mendelsohn, Thaler — a servit cauza muzicii romînești cu tot devotamentul și cinstea profesională".

După eliberarea țării noastre, Constantin C. Nottara a avut bucuria să vadă multe din năzuințele sale artistice împlinite: muzica a început să pătrundă tot mai adînc în mase, printr-o multitudine de forme educative, muzica romînească a căpătat un loc de cinste în programele de concert. De aceea a și participat cu atîta elan prin activitatea concertistică și de conferințe la începuturile revoluției noastre culturale. Moartea i-a întrerupt brusc activitatea. Dar și după moarte, vioara sa Bernardel, cîștigată cîndva ca premiu I la un concurs la Paris, avea să răsune în sălile de concert. Conform voinței sale, ea a fost înmînată cîștigătorului unui concurs de tineri violoniști — talentatului violonist student Varujan Cozighian. În programul acestuia figura Poemul pentru vioară și orchestră de Constantin C. Nottara, distins în 1931 cu premiul „George Enescu".

C. TEODORIU

Noi imobile din Capitală vor fi încălzite cu gaze

Peste 4250 imobile din Capitală, locuințe ale oamenilor muncii, sînt încălzite cu gaze aduse pe conducte.

Rețeaua de distribuire a gazelor se extinde an de an. În anul 1955, rețeaua de distribuție din Capitală a fost extinsă cu încă 21 km. Conductele trec acum și pe numeroase străzi din cartierele 13 Septembrie Grigore Alexandrescu—Dorobanți, Gheorghe Coșbuc, Costache Negri (Cotroceni), Icoanei, Luterană, Xenopol, Cuza Vodă etc. La încă 968 imobile s-a executat racordul cu conductele de gaze, făcîndu-se apoi în bună parte montarea de focuri în sobe sau la cazanele de calorifer. Consumul de gaze a sporit în urma acestor lucrări cu 20.000 m.c. pe oră.

Intreprinderea comunală de distribuire a gazului-București (I.D.G.B.) execută anul acesta o serie de noi lucrări. În total, rețeaua de distribuire a gazului în Capitală va fi extinsă cu încă 22 km. În numeroase imobile din cartierele C.F.R.-Steaua, Grigore Alexandrescu—Dorobanți, Izvor, Domenii, Panduri, Cotroceni, Floreasca etc., pe unde trec conductele construite în anii trecuți, cît și în cartierele unde se construiesc conducte noi, se vor introduce instalații de gaze, atît pentru încălzit, cît și pentru folosirea lor la bucătării. Se vor face 600 noi branșamente la conducte și vor fi montate peste 3.000 guri de foc. Față de anul 1950, consumul de gaze pentru uzul casnic sporește anul acesta cu 150 la sută.

NOTE BIBLIOGRAFICE

De pe meridianele literaturii universale

Colecția „Meridiane" a Editurii de Stat pentru Literatură și Artă face cunoștință cititorului cu noi și noi opere ale marilor scriitori progresiști de peste hotare.

DIN LIN: „Inundația"

Din opera scriitoarei Din Lin s-a mai tradus la noi romanul „Răsare soarele deasupra rîului Sangan", care s-a bucurat de mult succes. Culegerea de față ne prezintă noi povestiri ale scriitoarei, a cărei operă este o oglindă vie a luptei poporului chinez. În nuvela „Inundația", autoarea ne redă un episod din viața tragică a țăranului chinez sărac lipit, exploatat la maximum pe vremuri de chiaburi și moșieri. Autoarea reliefează cu căldură chipurile unor țărani menținuți de către moșieri într-o stare de cruntă înapoiere și care evoluează de la supunere și umilință la revoltă deschisă, tumultuoasă. Ea descrie cu forță o inundație care a avut loc în anul 1931. Urmările sînt zguduitoare: morți fără număr secerați de boli sau pur și simplu înghițiți de apă, cocioabe distruse, recolta compromisă. Bogătașii fug în capitală lăsînd poporul să piară, neluînd nici un fel de măsuri care ar mai fi putut salva oamenii și recolta. Necazurile, mizeria, foamea îi unesc pe săraci. Din rîndurile sinistraților se ridică acele forțe care-i vor organiza în vederea luptei pentru cîștigarea dreptului la o viață mai bună. „Acum erau hotărîți să se unească.. Înainte de mijirea zorilor tulburi, detașamentul flămînzilor, cu bărbații în frunte și femeile la urmă, detașamentul robilor treziți la viață năvăli în sat într-un torent nestăvilit, mai înspăimîntător ca apa dezlănțuită".

În schița „Intr-o noapte", autoarea povestește despre executarea unor fii credincioși ai poporului chinez de către bandiții ciankaișiști. Aici apare cu putere figura comunistului care nu-și precupețește viața pentru cauza înaltă a fericirii poporului. Curajul în cele mai grele clipe ale vieții, încrederea în victoria partidului clasei muncitoare, într-o viață mai bună, aceste trăsături ale comuniștilor sînt reliefate cu limpezime.

În broșura aceasta mai putem citi povestirea „Fuga" redînd exodul țăranilor săraci spre orașele capitaliste unde de-abia cad în ghiarele șomajului. Fiecare bucată din această culegere dovedește cu prisosință talentul scriitoarei Din Lin care și-a închinat toate forțele înfloririi patriei sale și luptei pentru pace.

HENRY LAWSON — „Cum s-a îndrăgostit Joe Wilson"

Henry Lawson este considerat pe drept un clasic al literaturii australiene. Culegerea publicată recent în E.S.P.L.A. ne face cunoscut un scriitor al cărui stil plin de căldură, de o simplitate neașteptată, te cucerește de la primele pagini. În povestirea „Cum s-a îndrăgostit Joe Wilson" sau în schițele „Ceasul deșteptător al lui Arvie Aspinall", „O vizită de condoleanțe", „Cîinele ăsta al meu", Henry Lawson redă chipul omului muncitor, sărac, dar plin de demnitate și o mare bogăție sufletească. Sărăcia, mizeria nu dezumanizează omul simplu: el nu dezarmează în fața vitregiei soartei și, în ciuda tuturor greutăților, nu încetează să spere într-o viață mai bună. Autorul, legat prin mii de fire de oamenii din țara sa, luptă neîncetat pentru o orînduire mai dreaptă, pentru valorificarea tezaurului cultural australian, pentru crearea unei literaturi naționale, „fără datorii la britanici", după cum spune el însuși.

EGON ERWIN KISCH — „Doctorul Becker la porțile raiului"

Egon Erwin Kisch a fost unul din cei mai talentați ziariști ai lumii, militant neobosit pentru pace și progres. Culegerea intitulată: „Doctorul Becker la porțile raiului", apărută de curînd în „Meridiane", cuprinde cîteva reportaje ale lui Kisch despre vizita făcută în Statele Unite ale Americii. Ajungînd în Statele Unite, în fața doctorului Becker (acesta e numele fals sub care ziaristul a putut pătrunde în S.U.A.) se deschide panorama vieții americane pe care marele reporter a știut să o analizeze în adîncime.

Descriind cu multă vervă satirică alegerile prezidențiale, contribuția „majestății sale, guma de mestecat" la dezvoltarea concepției despre viață a americanului mijlociu, afacerile de la bursa de cereale unde se vînd și se cumpără grîne neexistente, Egon Erwin Kisch surprinde imagini semnificative despre rolul dominator al trusturilor în viața economică și politică a S.U.A. Dacă această parte a reportajelor sale stîrnește uneori rîsul, cele în care ne relatează diverse aspecte ale vieții grele a oamenilor simpli ce n-au adesea unde dormi și ce mînca, cărora le este asigurat mai curînd un loc fie pe scaunul electric, fie în mizerabilele gropi comune din cimitirul săracilor, ne emoționează profund.

America așa cum este ea, plină de contradicții și curiozități, iată cum ne-o descrie Egon Erwin Kisch în cartea sa „Doctorul Becker la porțile raiului".

PIERRE GAMARRA — „Mîinile oamenilor"

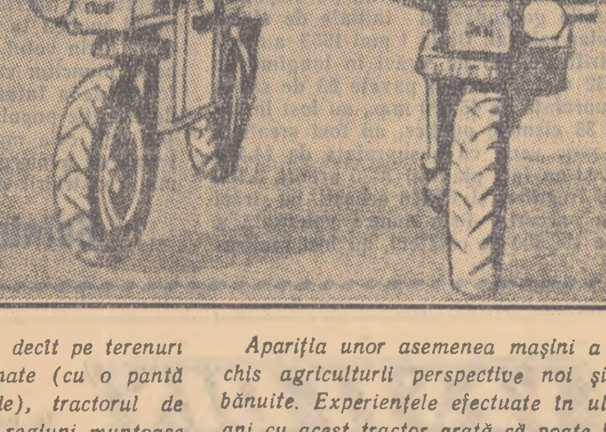
Prin culegerea aceasta de povestiri, E.S.P.L.A. ne face cunoscut pe tînărul și talentatul scriitor francez Pierre Gamarra, a cărui operă este închinată lumii muncitoare ce-și unește mîinile harnice pentru a clădi case, pentru a zdrobi pe dușmani. „O casă sub cer" este intitulată povestirea închinată muncii nobile, plină de încredere în viață a constructorilor de locuințe, a zidarilor. În familia unui zidar, timp de trei generații, cel mai tînăr vlăstar, căsătorindu-se, își construiește căminul propriu, gîndind că va dăinui mulți ani, că el și cu frumoasa lui soție vor fi fericiți, că nu va mai fi război. Dar casa abia construită, liniștea și fericirea atît de greu cîștigate sînt dărîmate de furia unui nou război și fiul celei de a treia generații dispare. O poveste simplă, dar dureroasă, o poveste adevărată. Frumusețea omului simplu care vrea pace pentru a nu-i mai fi nimicită fericirea pe care și-a clădit-o cu prețul multor sacrificii, chipul mamei îmbătrînite de vreme care tremură pentru viața copilului ei, iată despre ce ne vorbește Gamarra în scrierile sale.

Mîinile oamenilor construiesc case, desțelenesc pămîntul, salvează de la pieire tot ce este frumos. Oamenii au nevoie de pace, pe care și-o cîștigă luptînd cu aceste mîini, făcătoare de minuni. Luptei pentru o viață frumoasă, cinstită îi închină scriitorul francez Pierre Gamarra opera sa.

Colțul științei și tehnicii

Tractor de munte

Credeți cumva că mașina alăturată reprezintă un tip original de motocicletă cu ataș sau poate o nouă mașină de curse? Nici una, nici alta. E fotografia unei noi mașini agricole create în U.R.S.S. Este unul dintre cele trei tipuri de tractoare construite în ultimii ani în R. S. S. Gruzia pentru agricultura din regiunile muntoase.

În timp ce tractoarele obișnuite nu pot lucra cu randament decît pe terenuri netede sau puțin înclinate (cu o pantă de cel mult 10 grade), tractorul de munte lucrează ușor în regiuni muntoase a căror pantă atinge o înclinare de 30 grade.

Tractorul G.S.-1,5 (din fotografia de mai sus) *se întrebuințează în prezent în special pentru întreținerea culturilor de ceai din regiunea subtropicală a Uniunii Sovietice.*

Apariția unor asemenea mașini a deschis agriculturii perspective noi și nebănuite. Experiențele efectuate în ultimii ani cu acest tractor arată că poate fi rezolvată problema mecanizării agriculturii în regiunile muntoase.

Fabricarea pe scară largă a mașinilor agricole de munte va permite să se redea agriculturii milioane de hectare de teren fertil de pe pantele dealurilor și ale munților.

FONTĂ-OȚEL-LAMINATE

Ne vorbește
prof. ing. Dumitru Stănescu
director tehnic al Combinatului Siderurgic din Hunedoara despre sporirea indicilor de utilizare a agregatelor siderurgice

În biroul profesorului inginer Dumitru Stănescu, director tehnic al Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" Hunedoara, a sosit zilele trecute un trimis al ziarului nostru. Publicăm mai jos răspunsurile primite în legătură cu problemele multiple care stau în fața Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" în cel de al doilea plan cincinal.

INTREBARE: Doriți să adresați tinerilor cititori ai gazetei noastre cîteva cuvinte lămuritoare în legătură cu sporirea indicilor de utilizare a agregatelor siderurgice?

RASPUNS: Desigur. Indicii de utilizare a diferitelor agregate reflectă calitatea muncii depuse de întregul colectiv. Nivelul acestor indici arată clar în ce măsură au fost aplicate prescripțiunile tehnologice, cum a fost organizată și cum a mers exploatarea agregatelor: ne arată disciplina în muncă a celor care deservesc agregatele și altele.

În problema îmbunătățirii indicilor de utilizare a agregatelor siderurgice noi mai avem foarte mult de făcut. Și rezolvarea acestei probleme depinde într-o mare măsură și de aportul pe care și-l va aduce în privința aceasta tineretul din combinat. Îmbunătățirea indicilor de utilizare înseamnă ridicarea productivității muncii, înseamnă mii de tone de metal elaborat peste plan. De altfel, însemnătatea acestei probleme a fost arătată în Raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al II-lea Congres al P.M.R., unde s-a arătat că producția de fontă și oțel va trebui să crească în timp de cinci ani de peste două ori.

INTREBARE: Atunci care sînt principalele căi de obținere în cel de al doilea plan cincinal a unei producții sporite de fontă, oțel și laminate?

RASPUNS: Pentru perioada imediată, principalul la noi îl constituie aprovizionarea ritmică a tuturor agregatelor cu materialele necesare. Prin aceasta se vor combate timpii morți de staționări și mersul redus al cocseriei, fabricii de aglomerare și furnalelor. Analiza noastră făcută asupra funcționării agregatelor de bază în anul 1955 a arătat că s-ar fi putut produce mai multe mii de tone de fontă, oțel și laminate dacă n-ar fi existat multele staționări provocate de proasta organizare a aprovizionării și transporturilor. Concomitent cu reducerea timpilor morți, trebuie reduși timpii de staționare a agregatelor pentru reparații și trebuie îmbunătățită calitatea reparațiilor.

INTREBARE: In ce fel își propune conducerea tehnică a Combinatului să urmeze aceste căi?

RASPUNS: Mă bucur că vreți să arătați tinerilor cititori care sînt căile care duc la realizarea obiectivelor amintite. Tocmai doream să exemplific aceasta sumar.

Deservirea ritmică a agregatelor cu materialele necesare se obține prin introducerea marșrutelor de materiale de bază: minereu feros, cocs, calcar și fier vechi din exterior, prin introducerea de grafice riguroase în transportul uzinal, prin creșterea disciplinei de producție și tehnologie, în special a personalului din transportul uzinal feroviar, prin școlarizarea personalului de execuție, muncitori și maiștri, prin dotarea cu noi locomotive.

Cocsarii vor urmări mai atent dozarea și umiditatea șarjei de cocs. La fabrica de aglomerare, începem chiar din acest an producerea aglomeratului feros autofondant pe scară semi-industrială, vom introduce mersul cu vînt umezit la furnale și vom folosi pe scară mai mare zgura Martin în furnal. Urmînd exemplul siderurgiștilor sovietici, vom căuta să lucrăm cu materiale care au o compoziție chimică și proprietăți fizice constante standardizate.

Pentru oțelari se vor mai îmbunătăți cîțiva parametri ai cuptoarelor Martin la canalele verticale și camerele de zgură, astfel încît să asigurăm un mers mai cald tuturor cuptoarelor și să reducem consumul specific de combustibil. Cîteva modificări vor fi făcute și la cuptoarele adînci și cu propulsie din cadrul secției laminoare, pentru îmbunătățirea arderii combustibilului. Întreținerea corectă a cuptoarelor Martin și prelungirea campaniei lor, se va face introducînd sistemul sovietic de reparare preventivă după grafic, prin introducerea automatizării în versării focului, prin extinderea folosirii cărămizilor forsteritice la grătarele camerelor regeneratoare, prin aplicarea injectoarelor cu unghi reglabil cît și prin școlarizarea și ridicarea calificării oțelarilor noștri, prin ridicarea rolului maiștrilor la nivelul corespunzător.

INTREBARE: Cum își propune conducerea combinatului să ajute tineretul de aici să dea o mai mare contribuție în producție?

RASPUNS: Tineretul la noi în combinat este și astăzi o forță mare. Numai utemiștii reprezintă circa 25 la sută din numărul total al angajaților, iar la unele secții, cum ar fi fabrica de aglomerare, uzina cocsochimică, oțelăria Martin, oțelăria electrică și centrala termoelectrică II, tinerii reprezintă majoritatea personalului de execuție și conducere. Rezultatele muncii acestor tineri, conduși de membrii de partid, au făcut întotdeauna cinste combinatului nostru. Vă dau cîteva exemple. Vă sînt cunoscute numele oțelarilor de la cuptorul Martin nr. 4 Lăbuneț Valer, Stanciu Aurel și Costache Vasile, care au reușit ca în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R. să dea peste planul anual 4.329 tone oțel sau al tovarășului Jurcă Florian, responsabilul brigăzii de tineret de la oțelăria electrică, care a dat în cinstea Congresului 237 tone oțel electric peste planul anual. Aceste brigăzi cît și altele și-au însușit mai bine procesele tehnologice, au dovedit o disciplină severă în producție.

Pînă în prezent, conducerea tehnică a combinatului a ajutat brigăzile de tineret, însă, de obicei, acest lucru îl făcea numai atunci cînd ele începeau să se afirme în procesul de producție. Acest lucru ne-a fost arătat nouă de comitetul de partid și acum sîntem hotărîți să ne îndreptăm atenția și asupra brigăzilor de tineret rămase în urmă sau mijlocii, ca să le ridicăm la nivelul celor fruntașe.

În oțelăria noastră lucrează brigada utemistului Opriș Avram. La începutul lunii noiembrie 1955 brigada aceasta era mult rămasă în urmă față de planul de producție. Fiind antrenați însă în întrecere cu brigăzile cuptorului Martin nr. 4, băieții din brigadă au început să lucreze mai organizat, mai hotărît și au reușit să-și îndeplinească planul anual de producție.

Nu am dat atenția cuvenită nici tinerilor ingineri și tehnicieni, al căror elan și cunoștințe, împletite cu practica specialiștilor vîrstnici, pot face minuni. Nu am atras în totdeauna tineretul în rezolvarea unor probleme centrale, ca îmbunătățirea transportului uzinal, aprovizionarea, aplicarea tehnologiei și tehnicii noi.

Organizațiile U.T.M. și comitetul U.T.M. uzinal s-au interesat puțin de o serie de lipsuri manifestate de tineri în producție, cum ar fi absențele nemotivate, întîrzierile de la lucru, risipa de materiale, lipsa de curățenie a locului de muncă, abaterile de la unele procese tehnologice elementare ca depășirea temperaturii la gîtul furnalelor sau la camerele regeneratoare ale cuptoarelor Martin. Tinerii utemiști fruntași nu au împărtășit din metodele lor și celorlalți tineri. Nu a existat o legătură strînsă și de ajutorare reciprocă între brigăzile de tineret din aceeași secție și dintre secții.

Un calcul simplu ne arată că **dacă în anul 1955 toate brigăzile de tineret de la oțelăria Martin ar fi lucrat la fel ca brigada lui Lăbuneț Valer, atunci am fi dat peste planul anual peste 10.000 tone de oțel.**

INTREBARE: Care credeți că este sarcina cea mai apropiată a tinerilor siderurgiști?

RASPUNS: Siderurgia — producerea fontei și oțelului — este o meserie grea, care displace acelor tineri care-s învățați să bată bulevardele sau restaurantele. Siderurgia este însă minunat de atrăgătoare pentru cei ce o cunosc bine — oameni care simt că stăpînesc natura, supun voinței lor complicatele procese siderurgice de prefacere a minereului feros, calcarului și cocsului în fontă. Tînărul siderurgist trebuie să-și ridice neîncetat cunoștințele profesionale, să stăpînească tot mai bine mersul furnalelor și al cuptoarelor de oțel. Cocsarul sau oțelarul tînăr trebuie să cunoască în amănunțime agregatele și instalațiile moderne ce le conduce, să învingă rutina și să dea cele mai frumoase exemple de disciplină.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre producția combinatului la sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal?

RASPUNS: Avem foarte multe de spus. Dacă n-ați mai fi vizitat combinatul nostru decît cu cinci ani în urmă, acum nu l-ați mai fi putut recunoaște. In cazul cînd ne veți vizita iarăși în 1960, nu veți recunoaște întreaga regiune de la Simeria pînă la Hunedoara și însuși combinatul. Pentru realizarea Directivelor celui de al II-lea Congres al PMR de a dubla producția de fontă și oțel, peste cinci ani, la noi se va produce de peste două ori mai multă fontă și de peste patru ori mai mult oțel decît în prezent.

INTREBARE: Ca încheiere, aveți să mai transmiteți ceva tinerilor noștri cititori?

RASPUNS: Doresc să spun că la Hunedoara noi așteptăm cu drag pe tinerii care vor să îmbrățișeze meseriile legate de industria siderurgică. Noi avem sarcini mărețe și la combinatul nostru tineretul își poate traduce în viață întreaga lui capacitate creatoare.

Sînt convins că tineretul nostru își va însuși bine tehnica cu care sîntem înzestrați și, în scurt timp, va fi capabil nu numai să crească la nivelul cerințelor tehnicii ce o posedăm, ci chiar să ducă această tehnică înainte.

DE CE SE NEGLIJEAZĂ EDUCAȚIA TRACTORIȘTILOR LA S.M.T. PLOPȘOR?

Oameni entuziaști

Nu departe de apa Jiului, pe un loc puțin deluros, se află comuna Plopșor. Stațiunea de mașini și tractoare este așezată lîngă ulița mare a satului. Alături — dormitoarele mecanizatorilor.

E după amiază.

In atelierele stațiunii, tinerii mecanizatori lucrează de zor. De vreo trei ani încoace, ei s-au obișnuit ca în fiecare campanie să fie fruntași. Acum, după cel de al doilea Congres al partidului, tinerii mecanizatori de la Plopșor au hotărît să-și sporească și mai mult eforturile pentru îndeplinirea cu cinste a noilor sarcini din cel de al doilea plan cincinal. Acum cîteva zile, mai toți și-au luat angajamentul că vor ajuta gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, țăranii muncitori pentru a obține recolte mari. Ion Bălan, purtător al Medaliei Muncii, fruntașul stațiunii, Nicolae Ghivici, conducătorul brigăzii a VII-a, care în campania de toamnă a ocupat locul I pe stațiune, mecanicul de sector Aurel Cîrpici, tractoristul Ion Suliman — sînt numai cîțiva dintre mecanizatorii cu care stațiunea pe drept cuvînt se mîndrește.

Impreună cu ceilalți tovarăși de muncă, ei s-au angajat ca în actuala campanie de reparații să aducă stațiunii economii în valoare de zeci de mii de lei, să termine reparațiile cu cîteva zile mai de vreme și să contribuie la crearea a trei noi întovărășiri agricole în raza de activitate a stațiunii.

Trebuie reținut faptul că acești tineri entuziaști care și-au depășit angajamentele luate în campaniile trecute, au reparat pînă în prezent 14 tractoare din cele 33 planificate, 15 semănători din 31 planificate, toate cele 14 cultivatoare, 16 discuitoare din 22 planificate. Sînt deci condiții ca angajamentele lor de acum să fie nu numai îndeplinite, dar și depășite cu mult.

Tovarășul Oprea Udrea, directorul stațiunii și Ilie Călin, secretarul organizației de bază U.T.M., spun adeseori:

— Avem băieți buni, harnici. In întrecere, stațiunea noastră ocupă un loc de frunte.

Discutînd însă cu mecanizatorii fruntași, îți dai seama că aceștia nu sînt încă mulțumiți de rezultatele obținute, că s-ar putea face aici mult mai multe. Există unele piedici care frînează mersul înainte, cu mai mult spor, al muncii mecanizatorilor. Multe din aceste piedici provin din lipsurile ce există încă în munca de educație în rîndurile tractoriștilor.

Indiferență condamnabilă

— Aveți club?
— Avem, dar...
— Și bibliotecă?
— Nici pentru ea n-am găsit omul potrivit.
— Vreo echipă artistică?
— Am avut acum cîteva luni.

Indiferența cu care directorul stațiunii și secretarul organizației de bază U.T.M. răspund, te neliniștește. Parcă aceste chestiuni n-ar avea importanță pentru ei. Te întrebi: de ce cînd vorbesc despre realizările stațiunii fața lor este însuflețită, iar acum atît de indiferentă? E un singur răspuns: activitatea cultural-educativă a lucrătorilor din stațiune ocupă, se vede, ultimul loc în preocupările acestor conducători.

Clubului îi este destinată o sală destul de încăpătoare. Dar aici nu se mătură cu lunile, foc nu s-a făcut de astă toamnă, scena este deteriorată, cortina ruptă. In sală sînt 2-3 bănci cu picioarele rupte și o masă. Intr-un colț, biblioteca cu vreo 1000 de volume răvășite. Praful s-a așternut pe cărți, formînd un strat gros. Cîteva geamuri ale bibliotecii lipsesc, unele ușițe sînt încuiate, altele scoase din țîțîni.

Ești informat că spre sfîrșitul anului trecut aici luase ființă o echipă artistică formată din vreo 70 de persoane, printre care mulți tineri. Dar, după primul spectacol, echipa s-a destrămat pentru că responsabilul ei a plecat din stațiune și nu s-a găsit un înlocuitor!...

Dar concursul pentru citirea literaturii „Iubiți cartea"? Perioada iernii este doar cea mai prielnică pentru citit literatura. Comitetul organizației de bază U.T.M. n-a luat însă nici un fel de măsuri pentru mobilizarea tractoriștilor la concurs, nu le stimulează dorința de a deveni purtători ai insignei de „Prieten al cărții".

Tovarășul Ilie Călin este convins că tinerii de la S.M.T. Plopșor „trăiesc" o viață cultural-educativă, deoarece în întrecere se citește presa în colectiv. Fără îndoială, acesta e un lucru bun. Tinerii sînt puși astfel la curent cu evenimentele interne și internaționale, află despre metodele noi aplicate în activitatea stațiunilor de mașini și tractoare etc. Dar cu aceasta nu se face primăvară. Numai cu citirea presei nu se împlinesc nevoile cultural-educative ale tineretului.

Lipsa unei intense munci educative a organizației de bază U.T.M. în rîndurile tinerilor mecanizatori, lipsa de preocupare a conducerii stațiunii pentru organizarea timpului liber al tractoriștilor a făcut ca la unii lucrători ai stațiunii să se manifeste atitudini nedemne pentru un utemist sau tînăr mecanizator. Aici sînt unii tineri mai mari, alții mai mici ca vîrstă. De asemenea, mai sînt și vreo 10 ucenici. Datorită unor deprinderi vechi și urîte, unii mecanizatori mai mari îi bat pe cei mai mici și mai ales pe ucenici, le scot fel de fel de porecle, iar pentru unii ca pentru Marin Ștefan a devenit chiar un fel de obicei ca ucenicii Ion Bătrînu, Ștefan Gîtan și alții să le facă patul, să le lustruiască bocancii și să le curețe pantalonii. Se mai poate vorbi despre lipsa de curățenie din dormitoare și mai ales la spălătorie, de faptul că unor uși de la dormitoare le lipsesc ivărele și se pot găsi cearceafuri nespălate și neschimbate la timp.

Care este atitudinea secretarului organizației de bază U.T.M. și a directorului stațiunii față de asemenea manifestări? Deși sînt zi de zi în stațiune, ei nu cunoșteau aceste stări de lucruri pînă acum cîteva zile. Cînd le-au aflat, au rămas mai întîi surprinși, apoi au ridicat din umeri ca și cînd ar fi voit să spună: „cu ce sîntem noi de vină?"

Conducerea stațiunii de mașini și tractoare și secretarul organizației de bază U.T.M. de la Plopșor trebuie să se simtă răspunzători pentru apariția în mijlocul colectivului pe care-l conduc a unor asemenea lipsuri și atitudini condamnabile. Acestor conducători le pare bine că stațiunea obține succese, dar ei nu văd oamenii cu care muncesc, oameni tineri, de educația cărora trebuie să ai grijă.

Este de asemenea grav faptul că organizația de bază U.T.M. nu-i activă. Nu există un plan de muncă al comitetului U.T.M., membrii comitetului nu cunosc care sînt sarcinile lor, documentele organizației zac pe geamurile și dulapurile unui birou încuiat, la care nu se găsește cheia.

Pe viitor

Hotărîrea Plenarei C.C. al U.T.M. cu privire la sarcinile U.T.M. pentru îmbunătățirea muncii politice, culturale și sportive de masă în rîndurile tineretului de la sate din octombrie 1955 a trasat ca sarcină, printre altele, ca în perioada de iarnă, organizațiile U.T.M. să sprijine conducerile stațiunilor de mașini și tractoare pentru asigurarea bunei desfășurări a programului de calificare profesională, pentru ținerea de conferințe politice, științifice, tehnice și de cultură generală cu tractoriștii, să organizeze discuții, convorbiri, citirea în colectiv a materialelor legate de transformarea socialistă a agriculturii.

Comitetul raional U.T.M. Plenița n-a tras însă învățăminte din aceste cerințe. Instructorii și activiștii comitetului raional U.T.M. fac „vizite" la stațiunea de mașini și tractoare din Plopșor, de obicei la începutul și sfîrșitul campaniilor agricole. Ajutorul primit de la activiștii comitetului raional se rezumă de cele mai multe ori la un scurt dialog de sarcini operative între activist și membrii comitetului U.T.M.: Cum stați cu planul? Ce fruntași aveți? Cotizația ați strîns-o?

O asemenea muncă nu dă rezultate pozitive. Lipsurile serioase existente în activitatea cultural-educativă a tineretului de la S.M.T. Plopșor trebuie grabnic înlăturate.

Comitetul raional U.T.M. Plenița are datoria să se ocupe cu mai multă răspundere de organizația de bază U.T.M. de la S.M.T. Plopșor, pentru a-și lichida lipsurile din activitatea cultural-educativă.

In cel de-al doilea plan cincinal fiecare S.M.T. trebuie să fie un organizator și îndrumător al producției agricole, un puternic sprijin al statului democrat-popular în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Sarcinile se realizează cu oameni vii, cu tractoriști, mecanizatori. De aceea, nici un conducător din S.M.T. nu poate să fie indiferent de felul cum se desfășoară munca de educare a tractoriștilor, de nevoile de viață și cultură, de satisfacerea cărora depinde în mare măsură munca lor de fiecare zi.

C. SLAVIC

19 IANUARIE — Azi în București

Recomandăm cititorilor:

Teatre

Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. — tel. 3.83.95: „Aida" (ora 19,30); **Teatrul de stat de Operetă** — tel. 4.80.11: „Vînt de libertate" (ora 19,30); **Teatrul Armatei** — tel. 8.12.40: „Nunta lui Figaro" (ora 19,30); **Teatrul Armatei** — tel. 2.90.05: „Dragoste tîrzie" (ora 19,30) **Teatrul Muncitoresc C.F.R. Giulești** — tel. 5.04.82: „Se caută urgent un Shakespeare" (ora 19,30); **Studioul actorului de film „C. Nottara"** — tel. 5.07.44: „Nora" (ora 19,30); **Teatrul Țăndărică** — tel. 5.87.37: „Băiatul și vîntul" (ora 16); **Teatrul Evreesc de Stat** — „Șah mat" (ora 20); **Ansamblul C.C.S.** — tel. 3.13.00: „Dansuri populare și soliști de muzică populară romînească" (ora 20); **Ansamblul de Estradă** în sala Dalles: „Dansați cu noi" (ora 20,20); **Circul de Stat** — tel. 5.69.88: „Vacanța lui Nicușor" (ora 16); „Spectacol excepțional" — Circul Busch din R.D. Germană (ora 20,30 **Clubul Poligrafiei**: „O seară de mister" (spectacol de iluzionism) cu Trio Iosefiny și Retas (ora 20,30).

Cinematografe

Poveste neterminată — **Patria, Elena Pavel**; Seară de petrecere — **Magheru, Infrățirea între popoare, Central, Libertății**; Alarmă în munți și Șurubul lui Marinică — **Republica, București, Al. Sahia**; S-au cunoscut într-o trăsură — **Al. Popov, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu**; Giuseppe Verdi — **V. Alecsandri**; Lecția vieții — **Miorița**; Muzică și dragoste — **Victoria, 8 Mai**; Neamul jurbinilor — **Tineretului**; Misterele din Mato-Grosso și Nuielușa de alun — **Maxim Gorki**, Spectacol de varietăți, Povestea unei sanie, Năzdrăvăniile unei păpuși — **Timpuri Noi**; Ian Huss — **Gh. Doja, Donca Simo**; Cine-și iubește nevasta — **Grivița**; Vînătoarea de crabi — **8 Martie, Unirea**; Cățelușul buclucaș — **V. Roaită**; Domnișoara de Scuderi — **Cultural**; Căderea emiratului — **C. David**; Incărcătura periculoasă — **Flacăra**; Invingătorii — **T. Vladimirescu**; Arlberg Express și București oraș înflorit — **Carpați**; La revedere domnule Grock — **Arta**; Fridolin — **Munca**; In zori de zi — **Moșilor**; Stele pe aripi — **Lumina, 23 August**; Directorul nostru, Pui de șoimi — **Ilie Pintilie**; Anna Zaccheo — **Popular, Rahova**; Spre țărmuri noi — **M. Eminescu**; Ei au coborît din munți — **1 Mai**; Poveste despre uriașul pădurii — **Volga**; Tăunul — **N. Bălcescu**; Fata mexicană — **Gh. Coșbuc**; Pentru 14 vieți — **Olga Bancic**; Romeo și Julieta — **Aurel Vlaicu**; N-a dansat decît o vară — **Boleslaw Bierut.**

Radio

PROGRAMUL I: 5,15 — Agenda zilei; 5,40 — Muzică ușoară de compozitorii sovietici Bogoslovski și Katz; 10,00 — Cîntă orchestra „Barbu Lăutaru" a Filarmonicii de Stat „George Enescu"; 11,00 — Emisiunea „De toate, pentru toți"; 13,35 — Lucrări concertante de Beethowen; 15,35 — Vechi cîntece populare romînești; 17,48 — Concerto grosso nr. 3 în mi minor de Haendel — Orchestra de coarde dirijată de Boyd Noel; 18,15 — Muzică populară din R. D. Germană; 19,45 — Concert simfonic — Cîntă Orchestra simfonică Radio; 21,45 — Muzică din operete.

PROGRAMUL II: 13,25 — Melodii populare romînești interpretate de Ion Luican, 15,05 — Cîntece populare romînești din diferite regiuni ale țării; 16,15 — Din muzica popoarelor; 17,30 — Simfonia a III-a în do major de Boccherini — Orchestra de studio Radio, dirijor Constantin Bobescu; 17,54 — Sfatul medicului: Obiectele necesare în bucătăria pentru sugar și igiena lor; 19,30 — Program muzical la cererea fruntașilor și colectivelor fruntașe în producție din industrie și agricultură; 19,50 — Mari clasici ai literaturii universale: Ciu Yuan, Henry Fielding și Walt Whittman (din volumul de evocări al lui Geo Bogza); 21,15 — Retransmisia emisiunii Radiodifuziunii sovietice pentru ascultătorii din R.P.R.; 21,45 — Romanțe ruse; 22,00 — Radiojurnalul și buletin sportiv; 22,25 — Muzică ușoară; 22,45 — Muzică populară sovietică; 23,15 — 24,000 — Concert de noapte.

Pe urmele materialelor publicate

Pentru îmbunătățirea muncii grupului de lectori

S-a făcut... nimic! Aceasta era constatarea pe care o făcea ziarul nostru pe marginea activității grupului de lectori al comitetului regional U.T.M. Ploești.

Luni de zile nici o conferință nu a fost elaborată iar grupul de lectori nu desfășura practic nici o activitate.

După apariția în ziarul nostru nr. 2037 a articolului respectiv, comitetul regional U.T.M. Ploești ne-a trimis o scrisoare în care ne arată că s-au luat o serie de măsuri pentru remedierea situației:

„Grupul a fost reorganizat, complectîndu-se cu încă cinci tovarăși ce au fost confirmați de biroul regional.

S-a stabilit ca tovarășul Stratenco Ion, responsabilul grupului de lectori, să se ocupe 5 zile pe lună numai de această problemă și pînă la data de 1 martie 1956 grupul de lectori să totalizeze 35 tovarăși. Totodată, pentru a se putea cuprinde mai bine unele aspecte ale muncii, cu un număr de 8 lectori, care vor trebui să fie recrutați și confirmați de către biroul regional pînă la data de 20 ianuarie 1956, se va lucra prin corespondență.

Pe primul trimestru al anului 1956, vor fi redactate un număr de 16 conferințe pe diferite teme și în special se va accentua pe sarcinile ce ne revin în baza hotărîrilor celui de al II-lea Congres al P.M.R."

De asemenea tovarășul Stratenco Ion, responsabilul grupului de lectori, a trimis ziarului o scrisoare în care după ce amintește măsurile luate, arată că articolul publicat în ziar l-a ajutat și că este hotărît să muncească pentru a ridica la înălțimea sarcinilor activitatea grupului de lectori.

Redacția așteaptă ca angajamentele să fie traduse în viață, dîndu-se mai ales atenție conținutului de idei al propagandei prin conferințe, în vederea înarmării tineretului cu noi cunoștințe, a mobilizării lui la îndeplinirea politicii partidului.

Un om vrea să-și spună bucuria

Noapte de iarnă. Ningea cu fulgi mari, plutitori pe care vîntul îi rotea ca într-un joc al închipuirii. La Tîrzii, în sat, sănii iuți săltau pe ulițe lăsînd în urmă brazii zvelți cu franjuri de omăt pe cetini. Zurgălăii băteau ascuțit, clocotitor.

Utemistul Gheorghe Nadane se oprise în poarta gospodăriei colective, cu șuba pe umeri, cu căciula îndesată pe frunte, părînd c-ascultă chiotele flăcăilor care porneau la petrecere în satul de peste deal. Zăpada i se așternea pufoasă pe haine, gerul îi ardea obrajii, dar cu toate astea nu-i venea să plece. Aștepta cu încăpățînare să iasă careva din oamenii pe care îi lăsase înăuntru, la gospodărie, gustînd din vinul pe care-l primiseră pentru munca în timpul anului. Gheorghe băuse cu ei și plecase spunînd în gura mare că are treburi. Făcuse așa crezînd c-o să-i întrebe cineva unde se duce acum în puterea nopții, ca el să-i răspundă puțin încurcat, puțin țifnos:

— Ce vrei de la mine? Merg acasă. Astăzi mi-am potrivit geamurile la odăi, am făcut focul și merg să mă culc. Vorbești cu mine ca și cum n-aș avea unde să mă adăpostesc de vifor.

Gheorghe Nadane se muta în casă nouă, ridicată de el, cu puterile lui și vroia ca toată lumea să știe lucrul acesta. Dar uite că se întîmplase să nu priceapă nimeni ce-i cu el. Dacă-i așa, o să meargă îndărăt, să-l cheme pe unul. Fie ce-o fi. Se întoarse cu pași hotărîți, intră în odaie și strigă către un flăcău:

— Măgureanule, hai cu mine. Dacă vrei, am și o sticlă de rachiu. Am cumpărat-o fiindcă nevastă-mea e gata să-mi aducă al doilea fecior și trebuie să cinstesc oamenii.

★

Gheorghe Nadane l-a poftit pe flăcău în casă și a început să-i spună tot ce-i cu el, ca și cum celălalt ar fi fost un străin sau un căzut din lună și n-ar fi avut de unde să știe povestea lui.

— Vezi, aici eu sînt stăpîn. Am casă cu două odăi și sală. Acum doi ani, cînd am terminat armata și m-am însurat, la ai mei n-am găsit loc și-am plecat la nevastă. Maranda nu era în gospodărie. Surorile ei, amîndouă, intraseră de la înființare, dar ea n-a vrut, a rămas să muncească pe la neamurile care spuneau c-o ocrotesc ca pe-o orfană. Ce socoteli și-a făcut în cap n-am aflat. Atît mai pot să-ți spun: cînd am trimis pețitori la ea, mătușe-sa din cătun, care-n ochii lumii se chema c-o ocrotește, mi-a trimis vorbă să mă duc singur ca să ne împăcăm de zestre. Bine, m-am dus, da-mi spunea mie inima că aici nu-i lucru curat. Mătușa m-a primit cu plecăciuni și m-a așezat la masă. Maranda se învîrtea pe-acolea și tăcea. Lasă, îmi ziceam eu în gînd, odată tot ai să-mi deslușești tu ce se întîmplă.. Stăteam la masă, ne cinsteam, dar nici unul n-aducea vorba despre ceea ce mă durea pe mine, despre însurătoare. Atunci m-am sculat și-am zis:

— Eu v-am cerut fata. Acum poate-i țineți loc de părinți și puteți să-mi spuneți o dați sau nu vă place flăcăul? Dacă vreți să știți eu nu înțeleg ce amestec au neamurile în dragostea noastră.

Mătușa și-a bătut palmele a mirare, pe urmă a zîmbit cu îngăduință și a început să turuie. Zicea că-i bucuroasă de înrudire, lăuda mireasa, îi căina viața de orfană și-și ștergea mereu niște lacrimi care nu-i curgeau.

— Nunta o facem, a sfîrșit ea, dar trebuie să vă mutați la mine. După ce o fi să mor, vă rămîne casa, 40 de prăjini de livadă și alte două hectare și jumătate pe care să le munciți în fericire.

Cînd am auzit aceasta, parcă m-ar fi lovit cineva în moalele capului. Eu eram colectivist și ea da să mă tragă pe făgașul din care ieșisem odată pentru totdeauna. Maranda tăcea, se vedea bine c-o îmbrobodise mătușa cum nu se mai poate. Asta mă scotea din sărite. Dar n-am arătat nimic. Mi-a trăznit mie un gînd și m-am stăpînit.

— Cîte odăi are casa și ce lucruri sînt în ea? — am întrebat.

— Atîtea și atîtea — mi-a răspuns femeia.

— Bine, am zis eu, dar mai înainte de nuntă mergem la oraș, la tribunal, să mă faceți stăpîn pe avere.

De data aceasta, mătușa a făcut ochii mari, a pălit și a amuțit. Își găsise ea pe cine să joace pe degete... A vrut s-o sucească, dar eu o țineam pe a mea înainte. Ei, și-atunci femeia mi-a priceput gîndul.

— Vrei să-mi iei pămîntul și să-l duci pe urmă la colectivă?! Auzi ce blestemat — țipă ea — să piei din fața mea. Maranda are să vie după tine cînd îți vei vedea ceafa.

Numai că fata n-a vrut nici ea să rămîie. Mătușa ne-a luat la ocări și ne-a făcut vînt pe ușă la amîndoi.

— Casă n-aveți, pămînt n-aveți, săraci și înghesuiți o să vă trăiți viața...

Vezi, prietene, ăsta sînt eu, am dat cu piciorul la o casă, dar ce-mi trebuia?

Am stat pe urmă doi ani la surorile nevestei și mereu mă rodea ambiția să am odată casa mea. Maranda a venit și ea în gospodărie. Acum tu pe mine mă știi, dacă m-apuc de-o treabă nu-mi găsesc liniște pînă n-o sfîrșesc. Nevastă-mea și ea nu se dă îndărăt de la muncă. I-am și spus cînd am adus-o în gospodărie: „aici întotdeauna e treabă de făcut, caută să nu fii mai prejos decît altele de seama ta". Anul trecut, fiindc-am avut copil mic, n-a putut, oricît ar fi vrut, să se țină alături de mine. Cu toate astea, am primit aproape 3.000 kg. cereale și multe alte produse. In toamnă, m-am hotărît să-mi fac casă. Gospodăria mi-a dat loc în mijlocul satului.

Pe deasupra, conducerea m-a ajutat să capăt materiale de la Huși și mi-a dat și tîmplari.

...Acum, uite, am casa mea. Hai scoate țuica să bem. Pentru feciorul care vine am să cumpăr o vadră întreagă. Și află că atunci cînd se înzdrăvenește nevasta, pornim amîndoi și vorbim cu tîmplarii să ne facă flori de scîndură deasupra ferestrelor. Tu ce zici, așa-i că nu se poate casă fără flori?

FANUȘ NEAGU

„Aici studioul regional Cluj..."

Foto: RADU COSTIN — In studio

Se ridică zorile peste orașul cu turlele vechilor biserici repezite către înaltul cerului. Statuia lui „Mathias Rex" s-a albit peste noapte de promoroacă. Autobusele și-au început dute-vino-ul neîntrerupt. Cetățeni grăbiți au umplut străzile largi. Se trezește la o nouă zi de muncă — Clujul.

Printr-o fereastră deschisă — pe semne gospodina harnică s-a sculat să facă ordine prin casă — se revarsă în stradă dintr-un aparat de radio vocea crainicului: „Aici Studioul regional Cluj, pe 261 metri lungime de undă..."

Intr-o vilă dintr-un cartier mai îndepărtat al orașului se găsește instalat acest tînăr studio care de doi ani își deservește cu multă grijă auditorii din patru regiuni. Studioul este înzestrat cu aparataje și instalații din cele mai moderne.

Să facem o mică vizită la studio.

In dosul unor geamuri groase, peste care nu poate pătrunde nici o fărîmă de zgomot, îl putem găsi pe crainicul utemist Aurel Cîmpeanu citind un text la microfon. Iat-o într-o cabină pe Maria Crișan, cea mai tînără operatoare a studioului lucrînd la o bandă de magnetofon adusă de curînd de pe teren.

E gata de plecare spre Baia Mare, cu magnetofonul de imprimat, un grup de reporteri. Un alt grup tocmai acum s-a întors din satele Regiunii Autonome Maghiare și se grăbește să predea materialul, care azi trebuie să intre „la microfon".

Intr-o altă sală, cîțiva actori de la Teatrul maghiar de stat din oraș așteaptă să vină rîndul scenetei pe care o interpretează.

Colectivul harnic muncește din zori și pînă în noapte tîrziu. Despre acest colectiv ne-a vorbit tov. V. Grunea, redactor-șef adjunct al Studioului regional Cluj:

„Primele acorduri ale cîntecului „Au pornit ale lumii popoare" de Ion Chirescu vestesc, de aproape doi ani, pe ascultătorii postului de radio pe 261 metri lungime de undă, că Studioul regional Cluj își începe emisiunea.

Prin știrile, reportajele, radio-reportajele, montajele transmise, studioul a vestit pe calea undelor succesele oamenilor muncii din patru regiuni — Cluj, Autonomă Maghiară, Baia Mare și Oradea — a vorbit despre munca înfrățită a oamenilor muncii romîni și maghiari. Insuși simplul fapt că în emisiunea de dimineață anunțurile se fac în ambele limbi: „Aici Studioul regional Cluj" — „Itt a kolozsvári studio" arată conviețuirea frățească a oamenilor muncii care vorbesc limbi diferite.

Colectivul nostru, care lucrează la o instituție ce este rod al primului cincinal, a căutat să popularizeze realizările acestor ani și să mobilizeze mai departe pe oamenii muncii — făuritori ai acestor realizări. Am vorbit de constructorii termocentralei de la Sîngeorgiu de Pădure, despre munca din noile fabrici ca „Libertatea", „Tehnofrig", „Carbochim" din Cluj, „Minschi Ludovic", fabrica de praf de lapte din Remetea (Regiunea Autonomă Maghiară), „Bernath Andrei" din Oradea, „Hutira Dezideriu", „Unio" din regiunea Baia Mare etc.

La microfonul nostru au vorbit sute de muncitori, colectiviști, țărani muncitori cu gospodării individuale fruntașe; scriitori au citit din operele lor, artiști au povestit despre munca lor creatoare.

Una din sarcinile principale ale studioului nostru este și popularizarea creațiilor scriitorilor romîni în traducere în limba maghiară.

De asemenea studioul a transmis în traducere romînească fragmente din opera unor scriitori maghiari.

Pregătirea unor programe muzicale care să satisfacă gusturile atît de variate ale ascultătorilor nu este un lucru din cele mai simple. Colectivul nostru a căutat să satisfacă dorințele ascultătorilor, transmițînd creații ale muzicii populare și culte din cele patru regiuni, precum și muzică interpretată de formații locale ca Filarmonica și operele din Cluj, orchestrele Filarmonicii din Tîrgu-Mureș, Oradea, Satu Mare, orchestrele de muzică populară din diferite regiuni și altele.

In anii noului cincinal, colectivul nostru se va strădui și mai mult să dea emisiuni tot mai bune, contribuind astfel la mobilizarea maselor pentru ca hotărîrile celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn să se înfăptuiască, pentru ca cifrele Directivelor să se transforme în milioane de tone de oțel, ciment, fontă, cereale...".

In domeniul radioficării s-au realizat 11 stații noi de radiodifuziune, s-au instalat o jumătate de milion de difuzoare de radioficare la orașe și sate, iar producția de aparate de radio a ajuns astăzi la 90.000 de aparate pe an.

(Din Raportul de activitate al C. C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului).

ACTUALITATEA pe scurt

Realizatorii filmului „Alarmă în munți" s-au întîlnit cu spectatorii

Cu prilejul prezentării pe ecranul cinematografului „Arta" din Oradea a filmului romînesc „Alarmă în munți", spectatorii s-au întîlnit cu Dinu Negreanu, regizorul filmului, artiștii Emanoil Petruț, Darie Iurie, Jean Florescu, Dem Savu și alții.

Regizorul Dinu Negreanu a vorbit cu acest prilej despre felul cum s-a realizat noul film și a răspuns întrebărilor care i s-au pus de către spectatori.

Specialiști romîni plecați la Praga

In cadrul acordului de colaborare tehnico-științifică dintre R.P.R. și R. Cehoslovacă, marți a plecat spre Praga o delegație de specialiști din cadrul Academiei R.P.R., compusă din ing. D. Pavelescu, director adjunct al Institutului de mecanică aplicată al Academiei R.P.R., ing. T. Oroveanu și ing. N. Tipei, directori de secție în același Institut. Membrii delegației se vor documenta în probleme de organizare și utilare a laboratoarelor de mecanică aplicată.

O nouă stațiune de mașini și tractoare

Anul acesta, în comuna Horia, regiunea București, va intra în funcțiune încă o stațiune de mașini și tractoare. Lucrările la remize și atelier, care se construiesc din prefabricate, pavilionul pentru mecanizatorii familiști, cu 40 de apartamente, pavilionul comun, baia, grupul alimentar sînt mult avansate.

Noua stațiune de mașini și tractoare, a 37-a din regiunea București, va fi deservită de 18 brigăzi dotate cu toate mașinile necesare.

Recitalul unui violonist maghiar

Marți seara a avut loc la Casa Universitarilor din Cluj un recital dat de violonistul Baniak Kalman, din R. P. Ungară, laureat al Festivalurilor mondiale de la București și Varșovia.

Conferință

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că joi 19 ianuarie, ora 18, va avea loc în sala Bibliotecii centrale universitare — Calea Victoriei 88 — conferința „Viața și opera unui mare înaintaș al geologiei romînești: prof. Sava Athanasiu", pe care o va ține prof. univ. Nicolae Oncescu, laureat al Premiului de Stat.

Tot joi, 19 ianuarie, ora 18, va avea loc în cadrul Universității populare — sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5-7, conferința „Prin India", pe care o va ține ing. Horațiu Iancu, locțiitor al ministrului Industriei petrolului.

Tinerii începători în domeniul literaturii sînt invitați să participe la ședințele Cercului Literar al Tineretului din București care-și reia activitatea începînd din ziua de duminică 22 ianuarie 1956, ora 10,30 a.m., în sediul din str. Negustori nr. 5.

La muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin"

Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" din Șoseaua Kiselef nr. 3 (piața Victoriei) este deschis zilnic în afară de luni, între orele 9,30 — 13 și 15,30—19, duminica de la ora 9—18.

Pentru vizitarea în grup a Muzeului adresați-vă la telefon nr. 6.31.66.

Constituirea de consilii raionale și birouri F.D.P.

★ In raionul Focșani ★ In raionul Lehliu ★ In comuna Pelinu

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

In orașul Focșani a fost constituit consiliul raional F.D.P. In consiliu au fost aleși tovarășul Mihai Crețu — prim secretar al comitetului raional de partid, Scarlat Trandafir, președintele G.A.C. din satul Pădureni, Bucur Stan, țăran muncitor fruntaș al recoltelor bogate din satul Armeni, comuna Slobozia Ciorăști și alții.

Președinte al consiliului F.D.P. a fost ales tovarășul Nicolae Mihăilă — secretar al comitetului raional de partid, iar Ion Gheorghiu — șeful secției culturale al sfatului popular raional — ca secretar.

★

LEHLIU (de la corespondentul nostru).

La 15 ianuarie în prezența a numeroși oameni ai muncii din comuna Lehliu, a luat ființă consiliul raional al Frontului Democrației Populare. Printre membrii consiliului au fost aleși și utemiștii Jori Cristea, tractorist fruntaș la S.M.T.-Lehliu și Costică Constantin, secretar al Comitetului raional U.T.M. Lehliu. Membrii consiliului au ales ca președinte pe tovarășul Hera Constantin — prim secretar al Comitetului raional de partid Lehliu.

După constituirea Consiliului F.D.P., tovarășul Hera Constantin a propus un plan de măsuri cu privire la sarcinile ce revin organizațiilor de partid și de masă în vederea alegerilor. Tovarășul Barbu Ion — secretar al Sfatului popular raional Lehliu le-a vorbit celor prezenți despre importanța alegerilor de la 11 martie.

★

In sala căminului cultural al comunei Pelinu din raionul Lehliu s-au adunat numeroși oameni ai muncii la constituirea biroului F.D.P.

Au fost aleși 9 membri. Ei fac parte din rîndurile țăranilor muncitori — fruntași ai recoltelor bogate — intelectuali etc. Ca președinte a fost ales tovarășul Ilie Luchian, din gospodăria agricolă colectivă a comunei Pelinu.

Tot cu această ocazie s-a constituit și comisia electorală comunală al cărei președinte a fost ales tovarășul Șerban Gheorghe.

După aceasta a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Goguț, activist al comitetului raional de partid.

Delimitarea circumscripțiilor electorale din Capitală

Miercuri dimineață au fost afișate în diferite puncte ale Capitalei publicațiile comitetelor executive ale sfaturilor populare raionale privitoare la delimitarea circumscripțiilor electorale, conform prevederilor articolului 28 din Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare.

In vederea alegerilor de la 11 martie, în Capitală au fost delimitate 395 de circumscripții electorale orășenești, 1961 de circumscripții electorale raionale și 401 circumscripții electorale comunale.

Pentru a cunoaște condițiile de exercitare a dreptului lor de vot, cetățenii vor cerceta cu atenție publicațiile din care pot afla cărei circumscripții orășenești, raionale sau comunale — pentru comune — aparține strada în care locuiesc.

Peste cîteva zile se vor afișa și publicațiile privind delimitarea și numerotarea secțiilor de votare din orașul București.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

Ce se petrece în Orientul Apropiat și Mijlociu

Presa din lumea întreagă publică numeroase informații și articole referitoare la evenimentele din Orientul Apropiat și Mijlociu. Lovituri de stat, asasinate politice, guverne cu o existență efemeră, creșterea revoltei populare împotriva încercărilor puterilor imperialiste de a atrage țările arabe în pacte militare — și alte fapte care în ultima vreme s-au înmulțit — ridică pe drept cuvînt numeroase întrebări din partea cititorilor.

Cînd se vorbește de Orientul Apropiat și Mijlociu se înțelege regiunea situată la răscrucea a trei mari continente: Europa, Asia și Africa și la întretăierea unor importante căi de comunicație maritime: Marea Mediterană, Marea Neagră, Marea Roșie și Oceanul Indian. Suprafața acestei regiuni întrece 10 milioane km. pătrați, iar populația ei este evaluată la 100 milioane locuitori, în majoritate arabi. In această regiune mai trăiesc: turci, afgani, indieni, iranieni, evrei, armeni etc. Principalele țări din această regiune, sînt: Turcia, Egiptul, Siria, Liban, Irak, Arabia Saudită, Iordania, Yemenul, Libia, Sudan, Israel, Iran, Pakistan, Afganistan.

Adeseori scribii presei burgheze încearcă să mascheze importanța și semnificația acestei regiuni prin referiri la exotismul ei sau prin dulcegării despre cămile, palmieri, femei voalate, moschei ale căror cupole strălucesc în soare etc. E drept că în presa burgheză mai apar, pe ici, colo — cel puțin ca elemente de decor — referiri la mizeria acestor țări, la cetele de cerșetori pe jumătate goi care se înghesuie în orașe, colibele mizere unde trebuie să trăiască milioane de ființe omenești, uneltele antice cu care țăranii „lucrează" pămîntul la fel ca în urmă cu mii de ani.

Se spune că țările din această regiune sînt sărace; este adevărat că pe teritoriile lor se află multe deșerturi, dar ele au resurse naturale multiple. Principala lor bogăție este petrolul. De aceea, din punct de vedere economic, țările din Orientul Apropiat și Mijlociu au atras de multă vreme atenția puterilor imperialiste, tocmai datorită incalculabilelor lor bogății petrolifere. Specialiștii consideră că în întreaga regiune se află circa o treime din rezervele mondiale de petrol și că valoarea extracției „aurului negru" se ridică la circa 100 miliarde dolari anual. Iată de ce rechinii imperialiști s-au grăbit să acapareze uriașele resurse petrolifere din această regiune. Totodată marile puteri colonialiste ale lumii, S.U.A., Anglia și Franța văd în Orientul Apropiat și Mijlociu o importantă regiune strategică pe care nu-și ascund intenția s-o folosească în planurile lor agresive împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Sub masca „apărării", a „ajutorului" economic dat acestei regiuni, puterile colonialiste au împînzit țările arabe cu o rețea de baze militare aeriene și maritime. Este suficient să menționăm că importante forțe armate ale Angliei se află staționate în Iordania, Irak și Egipt, că S.U.A. au transformat Turcia, Iranul și alte state în „port-avion" american și că în Marea Mediterană sînt dislocate importante forțe ale flotei a VI-a a S.U.A.

Care sînt cauzele încordării în Orientul Apropiat și Mijlociu

Știrile publicate în presă arată că în Orientul Apropiat și Mijlociu situația s-a agravat considerabil în ultima vreme. Evenimentele sîngeroase din Iordania, repetatele incidente de la granița Israelului cu țările arabe, presiunea imperialistă asupra Egiptului, Siriei și Arabiei Saudite, concentrările de trupe în Cipru sînt tot atîtea manifestări ale încordării din această regiune. Ele își au rădăcina în planurile S.U.A. și Angliei de a atrage țările arabe în pactul de la Bagdad — grupare militară socotită o anexă a blocului agresiv al Atlanticului de nord.

Nu este greu de observat că la baza politicii creării de blocuri militare în Orientul Apropiat și Mijlociu stă tendința puterilor imperialiste spre înrobirea colonială a acestor țări, spre eternizarea jugului colonial asupra popoarelor arabe. Dar vremurile cînd colonialiștii asupreau și jefuiau nestingheriți în Orient sînt de domeniul trecutului. Aceasta o dovedesc evenimentele din Orientul Apropiat și Mijlociu.

Inainte cu un deceniu sau două, era suficient ca în birourile capitonate ale „Foreign Office"-ului (Ministerul de externe britanic) să se elaboreze vreun plan cu privire la o nouă lovitură în Orientul arab, că tra ducerea lui în fapt nu provoca prea multe dureri de cap. Erau suficiente cîteva regimente britanice debarcate într-un punct sau altul din peninsula Arabiei — și pe harta cuceririlor coloniale ale Angliei se adăuga încă o țară.

In prezent, situația s-a schimbat. Ca urmare a situației ce s-a creat după cel de al doilea război mondial, cînd lupta de eliberare națională în colonii a luat un avînt nemaiîntîlnit, puterilor colonialiste le vine tot mai greu să recurgă la forme brutale de violență, deoarece întîmpină riposta hotărîtă a maselor populare. Metodele în bună parte s-au schimbat, au devenit mai delicate, mai rafinate, — țelul rămînînd același. Referindu-se la noile forme mai abile, mai voalate de înrobire și jefuire a popoarelor de către colonialiști, tovarășul Hrușciov a subliniat în cuvîntarea rostită la 29 decembrie 1955 la Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. că în prezent ei — colonialiștii — „corup pe guvernanții, instaurează „guverne corespunzătoare", creează blocuri agresive de genul pactului de la Bagdad".

Pactul de la Bagdad — o nouă manifestare a colonialismului

Incercările puterilor imperialiste de a atrage țările din Orientul arab într-o alianță militară agresivă nu sînt de dată recentă. De multă vreme, S.U.A. încearcă să creeze așa-numitul „comandament al Orientului Mijlociu". Acest plan a suferit însă un lamentabil eșec și n-a putut fi înfăptuit din cauza puternicei împotriviri a popoarelor arabe.

Inițial „gruparea militară cunoscută sub numele de pactul de la Bagdad a fost concepută ca o alianță militară mai vastă, menită să includă toate țările din Orientul Apropiat și Mijlociu. Primele ei începuturi le-au constituit alianța militară încheiată de Turcia la 19 februarie 1954 cu Pakistanul. Un an mai tîrziu, la 24 februarie 1955 a fost semnat un pact militar bilateral între Turcia și Irak. A urmat apoi, la 12 octombrie 1955, ca urmare a manevrelor diplomației americane, aderarea Iranului la alianța militară tripartită turco-irakiano-pakistaneză. Mai tîrziu, acestei alianțe i s-a alăturat și Anglia. Astfel împotriva țărilor lagărului socialist a luat ființă o nouă grupare militară agresivă care constituie o verigă de legătură între alte două alianțe militare ale imperialismului: N.A.T.O. (blocul Atlanticului de nord) și S.E.A.T.O. (pactul Asiei de sud-est). De remarcat că în crearea acestei alianțe, un rol de neinvidiat l-a jucat Turcia. Ea a legat rînd pe rînd cîte o țară sau alta, semnînd cu ele alianțe militare bilaterale, ca apoi să le atragă în pactul de la Bagdad. Este și aceasta o ilustrare a uneia dintre noile forme de înrobire colonială. Aci, colonialiștii nu au acționat direct, ci din umbră, prin intermediul unei terțe puteri — în cazul acesta Turcia. Astfel se explică de ce Statele Unite n-au aderat în mod oficial la pactul de la Bagdad preferînd să aibă în organismele sale politice și economice doar... „observatori". Dar, desigur că motivele neaderării fățișe a S.U.A. la pactul de la Bagdad sînt mult mai complexe. Ele se explică și prin vechile contradicții anglo-americane în Orientul arab și în primul rînd prin rivalitatea dintre S.U.A. și Anglia în problema petrolului.

Ce se ascunde în spatele „ajutorului" economic și cîte ceva despre rivalitatea anglo-americană

Presa britanică se lamentează în ultimele zile pe tema „neajunsurilor" pactului de la Bagdad. Lamentările presei britanice trebuie puse în directă legătură cu răsunătoarele eșecuri înregistrate în ultimele zile de Anglia în încercarea de a atrage micul stat al Iordaniei în pactul amintit.

Cercurile oficiale britanice s-au străduit să găsească „acarul Păun" al eșecului politicii lor, afirmînd, potrivit ziarului „Daily Telegraph" că „pactul de la Bagdad ar putea fi de vină cel puțin în aspectul său militar"... De aceea, ziarul cere să se dezvolte latura economică a pactului de la Bagdad și să se elaboreze „o politică comună" a S.U.A. și Angliei pentru asigurarea stabilității în țările Orientului arab.

Presa burgheză britanică, oglindind dorința monopolurilor, care vor ca prin intermediul pactului de la Bagdad să-și refacă pozițiile serios slăbite de concurența americană în Orientul Mijlociu, cere un nou plan Marshall pentru țările arabe. Un asemenea plan ar însemna o nouă capcană imperialistă pentru popoarele din această regiune care suferă și așa din plin jaful colonial.

Care este poziția Washingtonului în legătură cu soluția preconizată de Anglia? Trebuie spus că în cercurile competente de la Washington se manifestă serioase rezerve față de proiectul britanic. Din punctul de vedere al Washingtonului — relata agenția „France Presse" — „mai există de rezolvat dificile probleme politice, înainte de a putea fi aplicat un plan general de dezvoltare economică în Orientul Mijlociu". In același timp, preciza agenția, Statele Unite preconizează un alt gen de „ajutor "economic. In fapt, este vorba de o nouă răbufnire a contradicțiilor economice anglo-americane.

Washingtonul tratează cu multă indiferență apelul din presa britanică pentru o „politică comună" anglo-americană în Orientul Apropiat și Mijlociu. Aceasta, deoarece ele consideră că politica colonială a Angliei s-a compromis în așa hal în țările arabe, încît a acționa împreună cu ea înseamnă a condamna dinainte lucrurile la eșec. Parafrazînd un vechi proverb arab, în momentul de față la Washington se pare că ar fi mai ușor ca „o cămilă să treacă prin urechile acului", decît ca Anglia să fie inclusă în activitatea diplomatică a Statelor Unite în Orientul Apropiat și Mijlociu. Acționînd fără Anglia și împotriva intereselor ei, S.U.A. consideră că vor putea să apară ca... adversari ai colonialismului. In acest fel monopoliștii americani speră să abată atenția maselor de la propriile lor metode de înrobire a popoarelor coloniale, metode care nu sînt cu nimic mai bune decît cele folosite de partenerii lor, colonialiștii englezi.

Dar popoarele nu pot fi înșelate. Ele cunosc ce se ascunde sub masca „anticolonialismului" Statelor Unite.

Popoarele arabe resping blocurile militare

Revista egipteană „Rosza el Yussef" a publicat într-unul din ultimele sale numere o caricatură care dezvăluie țelurile politicii puterilor occidentale în Orientul arab. Infățișat sub forma unei caracatițe cu mai multe tentacule — pactul de la Bagdad a prins în strînsoarea sa o serie de țări ca Turcia, Irakul, Iranul, Pakistanul și amenință țările arabe. Apariția unei asemenea caricaturi într-o publicație oficială arabă este semnificativă pentru starea de spirit actuală a populației Arabiei care se împotrivește cu toată tăria pactului agresiv de la Bagdad.

In ciuda faptului că S.U.A. și Anglia au momit în repetate rînduri statele arabe, acestea n-au putut fi prinse în capcană! Conștiente de primejdie, țările arabe au încheiat în ultima vreme tratate defensive interarabe ca o contrapondere la pactul de la Bagdad. Astfel, la 7 martie 1955 a fost semnat tratatul defensiv între Egipt și Siria, la care s-a alăturat mai tîrziu Arabia Saudită. Semnatarii tratatului se angajează să nu adere la pactul de la Bagdad și să înființeze o organizație de apărare comună a țărilor arabe pentru a face față provocărilor armate ale Israelului. (Este cunoscut faptul că în ultimul timp guvernanții israelieni au pornit la cererea puterilor occidentale, „un război preventiv" împotriva țărilor arabe învecinate, creînd o amenințare directă la adresa suveranității lor. Este și aceasta una din metodele prin care S.U.A. și Anglia încearcă să determine țările arabe să se afilieze alianței de la Bagdad).

Masele populare din țările arabe au salutat declarațiile unor conducători cum sînt colonelul Naser, primul ministru al Egiptului, Said Ghazi, primul ministru al Siriei, Rașid Karame, premierul Libanului, regele Ibn Saud Aziz al Arabiei Saudite și a altor personalități arabe, care s-au pronunțat pentru menținerea neutralității țărilor lor față de pactul de la Bagdad. In actualele condiții ale încordării în Orientul Apropiat și Mijlociu, popoarele arabe salută orice tendință de neutralitate a acelor state care refuză să participe la alianțele militare ale occidentului.

Lupta popoarelor arabe împotriva pactului de la Bagdad se încadrează în lupta generală a popoarelor subjugate din colonii împotriva imperialismului înrobitor. Lupta acestor popoare împotriva jugului colonial se bucură de sprijinul și solidaritatea popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume. Popoarele libere din țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică și China populară privesc cu simpatie orice încercare a popoarelor din țările coloniale de a se elibera din sistemul colonialist.

Mișcarea revoluționară care a însuflețit popoarele asiatice și africane împotriva colonialismului și care și-a găsit o puternică expresie în conferința țărilor Asiei și Africii de la Bandung a dat un nou impuls luptei anticolonialiste din Orientul Apropiat și Mijlociu și politicii de independență națională.

Lupta popoarelor asuprite din țările Orientului Apropiat și Mijlociu constituie astăzi unul din elementele cele mai dinamice ale procesului de năruire a sistemului colonial al imperialismului. Popoarele care și-au scuturat jugul imperialist și cele ce luptă pentru eliberarea lor din sclavia colonială reprezintă o forță gigantică a progresului social în lumea contemporană, o puternică forță combativă a frontului păcii.

H. IOHAN

Guvernul canadian examinează problema recunoașterii R. P. Chineze

OTTAWA 18 (Agerpres). — După cum anunță agenția Associated Press, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, Pearson, a declarat în Camera comunelor că guvernul canadian studiază problema recunoașterii Republicii Populare Chineze.

Agenția subliniază că aceasta este prima declarație a guvernului Canadei confirmînd că el examinează problema recunoașterii R. P. Chineze.

Rezultatele alegerilor din Finlanda

HELSINKI 18 (Agerpres). — TASS transmite: In zilele de 16 și 17 ianuarie au avut loc în Finlanda alegeri pentru desemnarea a 300 de electori, care la rîndul lor vor alege pe președintele republicii, la 15 februarie. Participarea alegătorilor la vot a fost mai activă decît la oricare alte alegeri prezidențiale.

Din numărul total de 2.645.684 de alegători înregistrați, au participat la vot, conform unor date preliminare, 1.808.791 de alegători adică 68,5 la sută din alegătorii înregistrați.

Candidații Uniunii agrare au întrunit 495.641 voturi (27,4 la sută), candidații partidului social-democrat — 428.403 voturi (23,7 la sută), Uniunea Democrată a Poporului din Finlanda — 340.809 voturi (18,9 la sută), partidul de coaliție — 339.435 voturi (18,7 la sută), partidul popular suedez — 125.104 voturi (7 la sută), „partidul popular finlandez" — 78.996 voturi (4,4 la sută).

Locurile sînt repartizate după cum urmează: Uniunea electorală Kekkonen (Uniunea agrară) — 89 electori, Uniunea electorală Fagerholm (partidul social-democrat) — 74 electori, Uniunea electorală Kilpi (Uniunea Democrată a Poporului din Finlanda) — 57 electori, Uniunea electorală Tuomioi (partidul de coaliție) — 52 de electori, Uniunea electorală Terngren (partidul popular suedez) — 20 electori, și Uniunea electorală Rudmann (partidul popular finlandez) — 8 electori.

De peste HOTARE

Plenara C. C. al P. C. Francez

PARIS 18 (Agerpres). — La 18 ianuarie s-a deschis plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a plenarei figurează problema situației politice și sarcinilor partidului după alegerile parlamentare. Raportul în legătură cu această problemă a fost prezentat de Jacques Duclos, secretar al C.C. al Partidului Comunist Francez.

*

PARIS 18 (Agerpres). — Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez a adoptat pe marginea raportului lui Jacques Duclos o rezoluție în care își exprimă satisfacția pentru victoria obținută de Partidul Comunist în alegerile din 2 ianuarie, subliniind totodată înfrîngerea partidelor din fosta majoritate guvernamentală.

Plenara a recunoscut că, pentru a se asigura victoria unui guvern de stînga, sînt necesare intensificarea activității maselor, constituirea unui număr cît mai mare de comitete de luptă pentru un front popular și întărirea unității de acțiune a clasei muncitoare.

Plenara a subliniat de asemenea necesitatea de a se consolida succesele obținute printr-o serioasă muncă organizatorică în toate domeniile. Comitetul Central a chemat toate organizațiile de partid să sporească numărul membrilor de partid, să-și întărească pozițiile în întreprinderi, să întărească legătura cu masele mai ales printr-o mai largă difuzare a presei comuniste.

Pentru constituirea în Franța a unui guvern de front popular

Mitingul convocat de P. C. Francez

PARIS 18 (Agerpres). — In seara zilei de 17 ianuarie, a avut loc la Velodromul de iarnă din Paris un miting convocat de Partidul Comunist Francez. Mitingul s-a desfășurat sub semnul luptei oamenilor muncii francezi pentru constituirea unui guvern de front popular în scopul schimbării radicale a politicii actuale.

Mitingul a fost deschis de Jeannette Vermeersch, membră a Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Francez. Intre altele ea a subliniat marele succes obținut în alegeri de Partidul Comunist.

Apoi a luat cuvîntul François Billoux, secretar al C.C. al Partidului Comunist Francez. El a vorbit despre împrejurările care au contribuit la victoria partidului comunist în alegeri.

In încheierea mitingului a luat cuvîntul Jacques Duclos, secretar al C.C. al Partidului Comunist Francez. Poporul francez, a spus el, a votat pentru forțele de stînga. El a votat pentru o politică de independență națională și pace.

Duclos a arătat că împrejurările în care s-au desfășurat alegerile din 2 ianuarie se deosebesc de împrejurările în care s-a creat frontul popular din 1936. In timp ce atunci forțele de stînga s-au înțeles dinainte cu privire la unitatea de acțiune, de data aceasta conducătorii socialiștilor și radicalilor au respins propunerea partidului comunist de a se crea un bloc electoral unit. Totuși, a spus în continuare Duclos, în țară există o puternică mișcare populară și muncitorească care cere crearea unui guvern de stînga care să se sprijine pe majoritatea de stînga. Prin urmare, este necesar să se exercite o presiune populară tot mai puternică pentru a obține crearea unui guvern care să corespundă voinței țării.

Această voință este exprimată clar și precis. Țara dorește un guvern de stînga, bazat pe majoritatea de stînga, care este de neconceput fără comuniști.

In raportul actual al forțelor politice din Franța, a subliniat Duclos, este cu neputință să se promoveze fără sprijinul partidului comunist o adevărată politică de stînga, adică o politică democrată.

Duclos a demascat apoi uneltirile fasciste ale elementelor reacționare grupate în jurul lui Poujade.

In încheiere, Duclos a chemat pe comuniști și pe toți oamenii muncii francezi să lupte cu perseverență pentru triumful politicii forțelor de stînga și pentru victoria frontului popular.

Oamenii muncii din R. D. Germană cer să se creeze o armată populară

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N. transmite: După cum relatează presa germană democrată, ca răspuns la remilitarizarea Germaniei occidentale și la reînvierea Wehrmachtului vest-german, oamenii muncii din Republica Democrată Germană adresează guvernului și Camerei Populare a R. D. Germane mesaje în care cer să se creeze o armată populară care să asigure securitatea R. D. Germane și să apere realizările oamenilor muncii din republică. In scrisorile și rezoluțiile lor, muncitorii și funcționarii din întreprinderile și instituțiile R. D. Germane subliniază că remilitarizarea Germaniei occidentale și politica imperialistă de pregătire a războiului constituie o primejdie pentru Republica Democrată Germană, pentru construcția ei pașnică.

Explicații echivoce și neconvingătoare

Dl. Dulles a făcut marți la Washington declarații în cadrul unei conferințe de presă. Conducătorul diplomației americane a încercat să atenueze impresia profund nefavorabilă cu care au fost primite pretutindeni declarațiile sale publicate recent de revista americană de mare tiraj „Life". El și-a propus să dea prin intermediul presei explicații în legătură cu articolul din „Life", dar explicațiile sînt așa de echivoce încît nu au darul să convingă pe cineva.

Materialul apărut în „Life" era de asemenea manieră alcătuit încît cu greu se putea înțelege dacă este vorba de un interviu sau de un articol lucrat în redacția revistei pe baza unor declarații anterioare ale secretarului de stat. Dulles a declarat marți ziariștilor că nu a scris articolul, nu l-a revăzut sau corectat și nu i-a cunoscut titlul; el a susținut că articolul a fost alcătuit de redacție pe baza unor citate parafrazate din declarații făcute de el, Dulles, în ultimul timp. Este interesant de făcut o remarcă aici. In urmă cu cîteva zile, mai precis la 14 ianuarie, deci înainte de conferința de presă din 17 ianuarie a lui Dulles, ziarul londonez „Times" scria sub semnătura corespondentului său din capitala Statelor Unite: observatorii experimentați din Washington subliniază că articolul din „Life" poartă toate semnele proprii ale colaborării și aprobării oficiale și că negările lui Dulles sînt privite cu „îndoială totală"; corespondentul englez adăuga: asigurările secretarului de stat că el nu a citit sau văzut articolul nu fac pe nimeni să creadă că acesta a fost publicat fără autorizația lui.

S-ar părea că bătrînul politician american se dezice de conținutul, de esența articolului. Eroare. „După citirea lui — a precizat Dulles în conferința de presă — am autorizat serviciul nostru de presă să precizeze că declarațiile care mi se atribuie nu au nevoie de nici o rectificare din punctul de vedere al fondului lor". Este deci clar: Dl. Dulles își menține în întregime punctul de vedere exprimat în „Life".

Cititorul își amintește desigur despre ce era vorba. In esență, în articolul cu pricina conducătorul departamentului răspunzător pentru politica externă americană făcea din nou elogiul falimentarei politici „de pe poziții de forță", afirmînd că scopul și arta diplomației constă în a te menține pe marginea prăpastiei războiului. Conținutul și tonul articolului din „Life", care, chiar dacă nu a fost scris de Dulles, a întrunit aprobarea lui deplină, au fost condamnate în mod vehement în S.U.A., în Anglia, în Franța și în lumea întreagă. O personalitate oficială americană, senatorul Humphrey, i-a propus președintelui Eisenhower să-l dezaprobe pe Dulles. Fostul candidat democrat la președinție A. Stevenson a mers și mai departe; vorbind marți la Saint Paul, în Minnesota, el a spus că „președintele Eisenhower ar trebui fie să se desolidarizeze de declarațiile lui Dulles, fie să-l demită" („United Press"). In Anglia, „Manchester Guardian" și alte ziare l-au acuzat pe Dulles de falsificare a istoriei (este vorba de afirmațiile lui Dulles în legătură cu poziția Angliei față de războiul din Indochina în primăvara 1954); „Reynolds News" a caracterizat politica lui Dulles drept „nebunie care duce la sinucidere". Ziarul parizian „Combat" l-a avertizat pe Dulles că „un acrobat devine caraghios dacă promite că va merge mai departe decît îi îngăduie lungimea coardei".

Politica agresivă promovată de dl. Dulles și declarațiile sale pline de cinism au provocat indignarea corespunzătoare din partea opiniei publice mondiale. A apărut clar — probabil și pentru dl. Dulles însuși — că o asemenea orientare este de natură să împingă Statele Unite într-o postură de izolare internațională. Iată de ce, șeful departamentului de stat a luat cuvîntul marți în fața ziariștilor, într-o încercare de a liniști întrucîtva opinia publică.

Dar în declarațiile sale, Dulles nu a făcut altceva decît să proclame din nou politica sa „de pe poziții de forță", deși toată lumea a fost în ultimul timp martora numeroaselor înfrîngeri pe care această politică le-a suferit. Relatînd desfășurarea conferinței de presă, Buletinul de știri al Casei Albe subliniă că Dulles s-a referit din nou — elogiind-o desigur — la așa-numita „politică de descurajare a agresorului". Nimeni din afara S.U.A. nu amenință securitatea Americii. Dl. Dulles are nevoie însă să sperie din cînd în cînd pe cei creduli și pe cei cu nervii slabi cu basmul „amenințării sovietice" spre a justifica cît de cît cursa înarmărilor și politica de menținere a încordării internaționale.

Vorbind despre Coreea, secretarul de stat american a făcut o afirmație care nu poate să nu revolte profund pe orice om iubitor de pace. El a declarat textual că „dacă armistițiul ar fi fost încălcat, reluarea ostilităților nu ar fi putut să se mărginească la teritoriul coreean". Este o cinică reluare a intențiilor aventuriste ale unor cercuri americane extremiste de a ataca marea Chină populară. Asemenea declarații nu fac decît să sublinieze caracterul agresiv al politicii preconizate de Dulles și să sporească hotărîrea popoarelor de a i se opune.

In ultimele sale declarații, Dulles a evitat să vorbească despre Anglia, în sensul în care era vorba despre politica acestei țări în articolul din „Life". Dulles nici nu a confirmat, nici nu a infirmat cele scrise în „Life" în această privință, ceea ce a dat naștere unui nou val de proteste în presa britanică de miercuri dimineața.

Lucrurile sînt deci clare. Sînt clare, spre deosebire de echivocul declarațiilor secretarului de stat american.

Dl. Dulles a afirmat că este necesar să se dea dovadă de răbdare și de spirit de conciliere pentru a se menține o pace justă și trainică. In această privință, toată lumea este de acord cu el. Cu o singură condiție: ca declarațiile să fie însoțite de fapte. Or politica și declarațiile lui Dulles nu dovedesc nicidecum răbdare și spirit de conciliere și nici dorința de a micșora încordarea internațională. Dimpotrivă.

P. MACOVEANU

Ambasadorul Argentinei în U.R.S.S. a prezentat scrisorile de acreditare

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 18 ianuarie, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a primit la Kremlin pe E. Donato Del Carril, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Argentina în U.R.S.S., care a prezentat scrisorile sale de acreditare.

K. E. Voroșilov și E. Donato Del Carril au rostit cuvîntări.

Artiști din S. U. A. căsătoriți la Moscova

MOSCOVA. — La biserica baptistă din Moscova a avut loc la 17 ianuarie celebrarea cununiei lui Helene Thigpen și Earl Jackson, artiști ai trupei americane care se află în turneu la Moscova. Cununia a fost celebrată în prezența unui mare număr de membri ai comunității baptiste din Moscova. Au asistat de asemenea prietenii mirelui și miresii și funcționari ai ambasadei S. U. A. Pastorul bisericii, Aleksei Karpov, a rostit o scurtă predică. In ajun, căsătoria lui Helene Thigpen și Earl Jackson a fost înregistrată oficial la un oficiu al stării civile din Moscova.

SPORT

C.C.A. CAMPIOANĂ REPUBLICANĂ DE HOCHEI PE GHEAȚĂ

ORAȘUL STALIN. — Miercuri a luat sfîrșit la Orașul Stalin turneul final al campionatului republican de hochei pe gheață. Pe patinoarul „Flamura Roșie" în fața unui mare număr de spectatori s-au întîlnit echipele C.C.A. și Avîntul Miercurea Ciuc, principalele pretendente la titlul de campioană a țării. Hocheiștii celor două echipe au furnizat un joc spectaculos care s-a încheiat cu scorul de 4—3 (1—1, 2—0, 1—2) în favoarea echipei C.C.A. In tur victoria a revenit tot echipei C.C.A. cu scorul de 4—1. Hocheiștii militari cîștigă pentru a doua oară consecutiv titlul de campioni al țării la hochei pe gheață.

IERI ÎN TURUL EGIPTULUI: G. MOICEANU PE LOCUL 4

CAIRO. — De la El Ghizeh la Tahrir, pe o distanță de 124 km. s-a desfășurat miercuri etapa a 7-a a turului ciclist al Egiptului.

Etapa a fost aprig disputată, de unde și excelenta medie orară de 42 km. Cu toată alura extrem de rapidă, tînărul nostru reprezentant Gabriel Moiceanu, pentru a cincea oară consecutiv, a făcut parte din grupul care a inițiat evadarea hotărîtoare din pluton. Moiceanu s-a clasat pe locul patru, în același timp cu danezul Ravn, cîștigătorul acestei etape. Ceilalți membri ai echipei R.P.R., C. Șandru, Ion Vasile și C. Dumitrescu, au sosit după 1'20" în cadrul unui pluton mare în care se aflau și fruntașii clasamentului general.

Clasamentul etapei: 1. Ravn (Danemarca) a parcurs 124 km. în 2h.57'18"; 2-6. Svejda (R. Cehoslovacă), Malitz (R.D.G.), Moiceanu (R.P.R.), Kristev (R.P.B.), Miroslav (R.P.F. Iugoslavia).

In clasamentul general individual nu au survenit modificări importante în primele 10 locuri. Boian Koțev poartă mai departe tricoul galben, iar C. Șandru ocupă locul 5.

Clasamentul general pe echipe: 1. R.P.B. 71h.27'08"; 2. R.D.G. 71h.36'34"; 3. R.P.P. 71h.38'09"; 4. R.P.R. 71h.42'23"; 5. R. Cehoslovacă 72h.02'32"; 6. Danemarca 72h.07'20".

Astăzi se desfășoară etapa a 8-a, Tahrir-Alexandria (170 km.) Pînă la sfîrșitul competiției au mai rămas de disputat 7 etape.

SPORTIVII SOVIETICI SE PREGĂTESC PENTRU NOILE ÎNTRECERI

MOSCOVA. — La 17 ianuarie, în cadrul unei conferințe de presă, la Casa Centrală a ziariștilor din Moscova, N. N. Romanov, președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a făcut o expunere asupra dezvoltării sportului în U.R.S.S. și a principalelor evenimente sportive din cursul anului 1956. In continuare, N. N. Romanov a răspuns la întrebările puse de ziariștii sovietici și corespondenții de presă străini aflați la Moscova.

In fiecare an, în Uniunea Sovietică au loc competiții sportive la peste 40 de discipline. In anul trecut, la diferitele competiții au luat parte milioane de sportivi. Astfel, la Spartachiada sindicatelor au participat 8 milioane de sportivi, la Spartachiada școlarilor peste 9 milioane de tineri, la Spartachiada tineretului sătesc peste un milion și jumătate de colhoznici, muncitori în S.M.T.-uri și sovhozuri.

Crește neîncetat măiestria sportivilor sovietici. In anul 1955 ei au stabilit 313 noi recorduri unionale, dintre care 119 sînt superioare recordurilor oficiale mondiale și europene. Sportivii Uniunii Sovietice dețin titluri de campioni mondiali la gimnastică, șah, haltere, lupte clasice, volei, schi, pentatlon modern, tir, patinaj viteză femei și titluri de campioni europeni la canotaj academic, atletism, gimnastică, haltere, tir, hochei, sărituri în apă și baschet (feminin).

Se lărgesc tot mai mult legăturile internaționale ale sportivilor sovietici. In anul 1955, Uniunea Sovietică a fost vizitată de 187 delegații sportive străine și 162 delegații sportive sovietice au plecat peste hotare. Aceste cifre sînt superioare celor din anii trecuți.

La cea de a 7-a ediție a Jocurilor olimpice de iarnă de la Cortina d'Ampezzo, sportivii sovietici vor participa la întrecerile de hochei, schi și patinaj viteză. Comitetul olimpic al Uniunii Sovietice a confirmat participarea sportivilor sovietici la cea de a 16-a Olimpiadă de vară de la Melbourne.

Anul acesta, sportivii sovietici vor mai lua parte la campionatele mondiale de ciclism, volei, patinaj viteză, scrimă și șah, precum și la campionatele europene de baschet, lupte clasice și libere, canotaj academic, patinaj artistic, haltere și patinaj viteză

In 1956, fotbaliștii sovietici se vor întîlni cu echipe de club din Bulgaria, R. D. Germană, Italia, R. P. Chineză, Birmania, Indonezia, Finlanda și numeroase alte țări. Echipa reprezentativă de fotbal a Uniunii Sovietice va susține întîlniri cu echipele Ungariei, Danemarcei, Franței, R. F. Germane, Israelului. Este în proiect organizarea primului meci dintre reprezentativele Uniunii Sovietice și Angliei, la Moscova.

N. N. Romanov a amintit de asemenea că sportivii sovietici vor susține întîlniri la diferite discipline cu echipe din Anglia, Suedia, Iugoslavia, Franța, Italia, S.U.A. și alte țări.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața Scînteii; Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
STAS — 3452 — 52